Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XII Nr. 3176

4 pagini

20 bani

Duminică

19 decembrie 1954

ÎN NUMĂRUL DE AZI

— S. DAMIAN: Marile tradiţii ale umanismului gorkian (pag. 2-a)
— Prietenii noştri, eroii literaturii sovietice
● AL. N. TRESTIENI: Cîteva personaje întîlnite în viaţă
● GABRIELA BUCUR: Instantanee (pag. 2-a)
— G. HORODINCA: Recenzie — Boris Polevoi: Contemporanii (pag. 2-a)
— Poporul romîn va apăra pacea şi cuceririle sale democratice (pag. 3-a)
— Prof. univ. E. GLASER: Acţiunile pirateşti ale S.U.A. în mările Chinei (pag. 3-a)
— Declaraţia lui V. M. Molotov, premierul pentru normalizarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Japonia (pag. 3-a)
— Note şi comentarii (pag. 3-a)
— Nota Guvernului Sovietic adresată guvernelor unor ţări europene (pag. 4-a)
— Puternicul ecou stîrnit în occident de Nota sovietică adresată guvernului Franţei (pag. 4-a)
— Închiderea celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. (pag. 4-a)

Să conducem cu competenţă comerţul local

Una din cele mai importante sarcini ce revin comitetelor executive ale sfaturilor populare este asigurarea unei normale şi neîntrerupte aprovizionări a oamenilor muncii cu bunuri de larg consum, îndeosebi alimentare.

În numeroase documente de partid şi mai ales în Hotărîrea plenarei C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, este subliniat rolul important ce revine organelor locale ale puterii de stat în uriaşa acţiune de mobilizare a tuturor posibilităţilor, în vederea ridicării continue a nivelului material şi cultural al celor ce muncesc.

O verigă principală de a cărei bună organizare este condiţionată aprovizionarea în condiţii optime a populaţiei este comerţul.

Conducătoare ale economiei locale sub toate aspectele ei, sfaturile populare poartă deci răspunderea şi în ceea ce priveşte multiplele probleme legate de comerţ, cum ar fi organizarea reţelei comerciale şi a pieţelor, stimularea şi atragerea producătorilor, — colectivişti, întovărăşiţi şi individuali — respectarea regulilor de comerţ, controlul şi conducerea efectivă a organizaţiilor comerciale etc.

Problema pieţelor, a amenajării, organizării şi controlului lor, trebuie să stea în centrul atenţiei comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, raionale şi orăşeneşti. Este necesar ca, mai ales în marile oraşe şi în centrele industriale, să se îmbunătăţească neconteni aspectul şi amenajările pieţelor, asigurîndu-se instalaţiile sanitare şi electrice necesare, compartimentele, gheretele şi chioşcurile, cîntarele, precum şi întreg utilajul, potrivit necesităţii desfăşurării unui comerţ civilizat.

Este greşit şi contrariu liniei partidului, sistemul practicat de comitetele executive în unele locuri de a considera piaţa numai ca un mijloc de încasare a taxelor forfetare, neglijîndu-se scopul principal şi anume asigurarea unei afluenţe crescînde a producătorilor. Tot atît de greşit şi dăunător este şi procedeul folosit de unele comitete executive care încearcă să forţeze reducerea preţurilor prin fixarea — ilegală bineînţeles — a preţurilor la mărfurile producătorilor. Prin încasarea unor taxe forfetare mai mari decît cele legale — cum se procedează în pieţele din Oradea şi Hunedoara — la fel ca şi prin fixarea arbitrară de preţuri, se creează nemulţumiri în rîndurile producătorilor, se îngreunează aprovizionarea populaţiei.

Trebuie să fie clar fiecărui comitet executiv că reducerea preţurilor se poate obţine numai prin asigurarea unui belşug de produse, atît în sectorul socialist cît şi în cel individual şi că în vederea atingerii acestui obiectiv este necesar ca pieţele să formeze un centru de atracţie pentru producători.

Organizarea bîlciurilor, încurajarea celor tradiţionale şi participarea la ele a unităţilor socialiste, este de asemenea un mijloc eficace de îmbunătăţire a aprovizionării oraşelor şi centrelor industriale, de stimulare a schimbului de mărfuri între oraş şi sat.

Pentru a reuşi să cuprindă sectorul atît de vast şi complex al aprovizionării populaţiei, comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria de a se ocupa efectiv de conducerea, controlul şi îndrumarea comerţului local. Pentru aceasta este necesar ca secţiile comerciale să desfăşoare o activitate corespunzătoare. Către aceste secţii trebuie îndrumate cadre din cele mai capabile şi pregătite, lichidîndu-se pentru totdeauna desconsiderarea care stătea la baza numirii în muncile comerţului a acelor cadre care nu corespundeau în alte munci. În această problemă, un ajutor preţios îl poate da Ministerul Comerţului Interior, care, prin trecerea unor atribuţii către sfaturile populare, are posibilitatea de a detaşa secţiilor comerciale o serie de specialişti cu temeinice cunoştinţe.

Ocupîndu-se îndeaproape de secţiile comerciale, comitetele executive ale sfaturilor populare au obligaţia de a urmări în ce măsură acestea supraveghează comerţul de stat şi cooperatist, controlează comerţul particular, analizează lunar activitatea organizaţiilor comerciale, controlează realizarea planului de circulaţie a mărfurilor.

Zi de zi, comitetele executive trebuie să urmărească activitatea secţiilor comerciale, a comerţului în general, să înţeleagă că nu au dreptul să aştepte totul de la centru — unele comitete executive solicită Ministerului Comerţului Interior chiar legume şi fructe — ci, pe raza teritoriului respectiv, să mărească fondul de mărfuri prin descoperirea şi punerea în valoare a resurselor locale.

Nu este admisibil să se lucreze la întîmplare, cum este de pildă cazul comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Cluj, care foloseşte sistemul „astupării găurilor" trimiţînd mărfuri la Ocna Dejului şi Cîmpeni numai în urma sezisărilor cetăţenilor. Prevederea şi spiritul gospodăresc, studierea atentă, ştiinţifică, a cererilor şi posibilităţilor de consum, vor duce la o planificare justă a repartiţiilor.

Rezolvarea problemei bunei deserviri a populaţiei de către personalul unităţilor comerciale este una din sarcinile comitetelor executive ale sfaturilor populare. În această privinţă, ca şi în cea a studierii cerinţelor maselor, principalul mijloc este stringerea legăturilor cu masele, crearea unui puternic curent de opinie împotriva acelor lucrători din comerţ care au o atitudine necorespunzătoare faţă de consumatori.

Comitetele executive au de asemenea datoria să urmărească cu deosebită atenţie sancţionarea severă a acelora care se dovedesc necinstiţi, care servesc „pe sprinceană", care dosesc mărfurile.

Comisiile permanente de aprovizionare şi comerţ pot fi de un real ajutor în aceste probleme, făcînd propuneri şi sugestii comitetelor executive, studiind problemele dezvoltării reţelei comerciale, atitudinea lucrătorilor din comerţ, justa repartizare a fondului de mărfuri, a sortimentelor de sezon, etc.

Comisiile de femei ca şi echipele de control obştesc organizate de consiliile sindicale regionale trebuie stimulate şi sprijinite de către comitetele executive ale sfaturilor populare, care îşi pot asigura astfel un real ajutor în munca de îmbunătăţire a aprovizionării populaţiei.

Conducînd în mod efectiv secţiile comerciale, studiind sub toate aspectele felul în care se desfăşoară comerţul local, organizînd un temeinic control al pieţelor şi unităţilor comerciale cu ajutorul organelor de control, deputaţilor şi maselor, folosind la maximum resursele locale, rezolvînd operativ orice sezisare a cetăţenilor cu privire la deficienţe din comerţ, comitetele executive ale sfaturilor populare îşi vor îndeplini una din sarcinile lor de căpetenie, asigurarea aprovizionării populaţiei.

TELEGRAMĂ

Tovarăşului
ANTONIN ZAPOTOCKY
Preşedintele Republicii Cehoslovace
PRAGA

Cu ocazia celei de a 70-a aniversări a zilei Dvs. de naştere, vă rog să primiţi, tovarăşe preşedinte, cele mai calde felicitări.

Vă urez din toată inima multă sănătate şi noi succese în munca Dvs. rodnică pentru prosperitatea Republicii Cehoslovace democrat-populare, pentru continua întărire a prieteniei frăţeşti dintre popoarele noastre.

Dr. PETRU GROZA
Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Sesiunea ştiinţifică a Institutului agronomic din Arad

La Institutul agronomic din Arad a avut loc în zilele de 11 şi 12 decembrie 1954 sesiunea ştiinţifică a anului 1954, în cadrul căreia au fost prezentate principalele cercetări făcute de către cadrele didactice de la Facultatea de zootehnie şi Facultatea de medicină veterinară.

Au participat cadrele didactice ale celor două facultăţi de la Arad, ingineri, agronomi şi zootehnişti, medici veterinari din oraş şi regiune, precum şi un mare număr de studenţi.

La deschiderea sesiunii, prof. dr. Ioan Grigorescu, rectorul institutului, a făcut o analiză a desfăşurării activităţii de cercetare ştiinţifică în cursul acestui an în slujba dezvoltării economiei naţionale, pentru îmbunătăţirea creşterii animalelor în ţara noastră. Activitatea ştiinţifică desfăşurată în anul 1954 s-a concretizat în aproape 100 de lucrări originale, dintre care 54 au fost susţinute în cursul anului la cele două cercuri ştiinţifice ale facultăţilor iar 28 au fost prezentate la actuala sesiune.

Discuţiile vii şi interesante, purtate pe marginea comunicărilor, au făcut ca lucrările sesiunii să fie de un real folos pentru iniţierea a numeroase noi teme de cercetare.

(Agerpres)

O expoziţie cu importante documente istorice

TIMIŞOARA (de la corespondentul nostru). — În localul Arhivelor de Stat din oraşul Timişoara s-a deschis de curînd o interesantă expoziţie, în cadrul căreia au fost expuse numeroase documente istorice din trecutul de luptă al poporului nostru muncitor.

Vizitatorii pot vedea aici, printre altele, un decret emis în anul 1774 pentru fixarea plăţii zilnice a muncitorilor de la construcţiile agricole şi vii, în urma căruia sărăcimea a exercitat presiuni asupra antreprenorilor şi proprietarilor, salariile fiind extrem de mici.

De asemenea, unul din documentele datate din anul 1733 vorbeşte despre condamnarea unor mineri din jurul Oraviţei, pentru răzvrătire. Mizeria i-a determinat pe mineri să murmure (cum spune în document) şi la îndemnul lui Marko Zorna, să nu intre în mină. Zorna a fost condamnat la trei luni muncă în lanţuri la fortificaţii.

Se pot consulta aici şi alte documente valoroase din punct de vedere istoric, cum ar fi de pildă înregistrarea din anul 1811 în care se spune că supuşii comitatului Arad planuiesc, împreună cu bănăţenii, o răzvrătire contra nobililor.

Tot aici a fost expusă şi diploma originală prin care împăratul Iosif al II-lea a acordat, în anul 1787, oraşului Făget dreptul de tîrg.

Expoziţia este vizitată de un mare număr de cetăţeni din Timişoara şi împrejurimi.

LA FILATURA „11 IUNIE" DIN GĂVANA

Străduindu-se să contribuie la îmbunătăţirea aprovizionării populaţiei, oamenii muncii din industria textilă luptă cu avînt pentru îndeplinirea planului de producţie la toţi indicii.

Printre muncitorii textilişti care obţin rezultate rodnice în această luptă se numără şi filatoarea Ioana Stănescu de la filatura „11 Iunie" din Găvana-Piteşti. Folosind cu pricepere metodele sovietice de muncă, marşrut şi Jandarova, filatoarea reuşeşte să-şi depăşească sarcinile de plan cu 20 şi 25 la sută şi să execute totodată produse de calitate superioară.

Foto MIHAI POPESCU

Şi-au îndeplinit planul de achiziţii

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). — Cea mai mare parte a satelor raionului T.-Severin sînt depărtate de oraş. Cu toate acestea, ţăranii muncitori sînt bine aprovizionaţi cu tot ceea ce le trebuie. În schimbul produselor lor valorificate, ei îşi procură de la cooperativa din sat diferite produse industriale: obiecte de menaj, confecţii, încălţăminte, materiale de construcţii, etc.

Iată de ce ţăranii muncitori din satele raionului T.-Severin îşi valorifică cu încredere produsele prin cooperativă. Că este aşa, o dovedeşte faptul că A.G.E.V.A.C.O.O.P. T.-Severin a reuşit să-şi realizeze planul anual de achiziţii încă din primele zile ale lunii decembrie la fructe, care constituie unul din sortimentele principale în acest raion, în proporţie de 137 la sută, iar la cereale în proporţie de 111 la sută.

Planul de achiziţii pe trimestrul IV a fost realizat atît global, cît şi pe sortimente în numai 2 luni. Fruntaşi pe raion la achiziţii se situează comunele Breznţa-Ocol, Bistriţa, Malovăţu, Cireşu şi altele. Datorită unei munci bine organizate, bunăoară, achizitorul Nicolae Ardei, de la cooperativa din comuna Breznţa-Ocol, a reuşit să realizeze planul la achiziţii pe lunile octombrie şi noiembrie în proporţie de 246 la sută. De asemenea îmbinînd munca de lămurire a ţăranilor muncitori pentru a-şi valorifica produsele prin cooperativă, cu preocuparea pentru o mai bună aprovizionare a cooperativelor cu produse industriale, tov. Alex. Spulbatu şi Gh. Dăescu, preşedinţi ai cooperativelor din comunele Bistriţa şi Cireşu, au reuşit să depăşească planul de achiziţii pe fiecare trimestru al anului.

Consilii metodico-ştiinţifice

De curînd s-a constituit, pe lîngă Direcţia Generală a Învăţămîntului elementar, mediu şi educaţiei preşcolare şi Direcţia Generală a Învăţămîntului Superior din cadrul Ministerului Învăţămîntului, două consilii metodico-ştiinţifice. Aceste consilii au sarcina să studieze şi să elaboreze măsuri pentru continua îmbunătăţire a organizării învăţămîntului, ridicarea nivelului metodico-ştiinţific, întărirea legăturii lui cu practica, pregătirea şi perfecţionarea ştiinţifică a cadrelor didactice.

Consiliul metodico-ştiinţific pentru învăţămîntul elementar, mediu şi preşcolar îşi desfăşoară activitatea în cadrul a numeroase secţii: învăţămînt elementar, limbă şi literatură, istorie-constituţie, matematică-fizică, chimie-biologie, geografie, educaţie estetică, igienă şcolară, pedagogie şi altele.

Consiliul metodico-ştiinţific pentru învăţămîntul superior cuprinde secţiile: didactico-organizatorică, metodica predării în învăţămîntul superior, învăţămîntul seral şi fără frecvenţă.

Consfătuirea inginerilor şi maiştrilor mecanici care pleacă în S. M. T.-uri şi gospodării de stat

Simbătă după amiază a avut loc în sala de festivităţi a Ministerului Căilor Ferate o consfătuire a inginerilor şi maiştrilor mecanici care vor pleca în S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat, pentru a da acestora sprijin organizatoric şi tehnic. Au luat parte peste 650 de ingineri şi maiştri mecanici din principalele întreprinderi din ţară.

La lucrările consfătuirii au participat tovarăşii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Al. Moghioroş, D. Coliu, M. Dalea, C. Popescu, Stelian Moraru, conducători ai unor instituţii centrale etc.

Consfătuirea a fost prezidată de tov. Chivu Stoica, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri.

S-a dat citire Hotărîrii Consiliului de Miniştri, privind măsurile pentru întărirea sprijinului organizatoric şi tehnic dat de întreprinderile industriale, S.M.T.-urilor şi gospodăriilor agricole de stat.

Hotărîrea prevede ca o serie de întreprinderi să detaşeze la S.M.T.-uri şi în sectoarele mecanice ale gospodăriilor agricole de stat echipe formate din ingineri, maiştri şi muncitori cu o înaltă calificare. Aceştia au sarcina de a ajuta la buna organizare a atelierelor de reparaţii, la lucrările de reparaţii propriu zise care trebuie efectuate la un înalt nivel tehnic şi la ridicarea calificării cadrelor existente în S.M.T.-uri şi în sectoarele mecanice ale gospodăriilor agricole de stat.

Hotărîrea precizează de asemenea programul şi perioada de lucru a echipelor, drepturile de care vor beneficia inginerii, maiştrii şi muncitorii care urmează să plece la sate, precum şi sarcinile ministerelor şi ale sfaturilor populare în vederea îndeplinirii prevederilor Hotărîrii.

Tov. P. Moldovan, locţiitor al ministrului Agriculturii şi Silviculturii, a făcut apoi o expunere despre Hotărîrea Consiliului de Miniştri, privitoare la sprijinirea organizatorică şi tehnică a S.M.T.-urilor şi gospodăriilor agricole de stat.

În numele inginerilor şi maiştrilor, inginerul Gh. Popescu-Drăghici (Bacău), maistrul Iosif Şandor (Sibiu), şi maistrul Atanase Giurgiu (Ploeşti), au exprimat angajamentul acestora de a munci cu elan pentru îndeplinirea sarcinilor care li s-au încredinţat, pentru traducerea în fapt a prevederilor Proiectului Directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

În încheierea consfătuirii, a luat cuvîntul tov. Gh. Gheorghiu-Dej, preşedintele Consiliului de Miniştri, care a vorbit despre însemnătatea acţiunii de sprijinire organizatorică şi tehnică a S.M.T.-urilor şi gospodăriilor agricole de stat şi despre sarcinile destul de importante ce stau în faţa inginerilor şi maiştrilor mecanici cari pleacă la sate în acest scop.

(Agerpres).

Noi întreprinderi şi-au realizat planul anual

SUCEAVA. — Pînă acum, peste 40 de întreprinderi din regiunea Suceava şi-au realizat planul de producţie pe anul acesta. Printre întreprinderi se află: combinatul forestier „Bernat Andrei", fabricile de cherestea din Cecica, Dorna Arin, Breaza, Vama, I.F.E.T.-Fălticeni, depoul C.F.R.-Cîmpulung, centrul mecanic Botoşani şi întreprinderea metalurgică „21 Decembrie" din Rădăuţi.

Muncitorii de la mina „Emil Bodnăraş", raionul Vatra Dornei, au realizat aproape două planuri anuale.

Matinee pentru tineret

Direcţia Difuzării Filmelor şi Întreprinderea Cinematografică Regională de Stat din Bucureşti organizează în perioada vacanţei de iarnă matinee cu filme pentru elevi şi tineret.

Aceste matinee se organizează cu scopul de a da posibilitate elevilor şi tineretului să vizioneze, pe timpul vacanţei, filme distractiv-educative cu subiecte din viaţa tineretului.

Astfel în Capitală, de la 3—10 ianuarie 1955 vor avea loc zilnic două matinee între orele 9—11 şi 12—14 la cinematografele: Cultural, Volga, Ilie Pintilie, 23 August, Flacăra, Libertăţii, Olga Bancic, Aurel Vlaicu, cu filmele „Noul Guliver", „Echipa de pe strada noastră", „Călătorii veseli", „Insula misterelor", „Poveste despre peşcari şi peştişori", „Prieteni nedespărţiţi", „Epoleţii purpurii", „Centru înaintaş".

De la 3 la 9 ianuarie 1955, la cinematograful „Maxim Gorki" vor rula zilnic, la aceleaşi ore, filme cu desene animate.

Astfel de matinee cu filme pentru elevi şi tineret vor avea loc şi în regiunea Bucureşti, la cinematografele „Carpaţi" din Roşiorii de Vede, „Vasile Roaită" din Alexandria, „Progresul" din Zimnicea, „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Turnu-Măgurele, „21 Decembrie" din Drăgăneşti, „Ilie Pintilie" din Giurgiu, „Alexandru Sahia" din Călăraşi, „Comunal" din Olteniţa.

★ ★ ★

Sfaturile populare orăşeneşti răspund chemării sfatului popular al Capitalei

Urmînd exemplul sfatului popular al Capitalei, tot mai multe sfaturi populare orăşeneşti din ţara noastră îşi iau angajamente privind intensificarea şi sprijinirea activităţii comitetelor de stradă.

Îndrumînd şi controlînd activitatea comitetelor de stradă, sfaturile populare orăşeneşti îşi propun să antreneze mase şi mai largi de oameni ai muncii la înfăptuirea de noi lucrări gospodăreşti-edilitare.

Vom realiza noi lucrări edilitare

În oraşul Cluj activează cu bune rezultate comitete de stradă. În cursul acestui an au fost alese — în cadrul adunărilor populare desfăşurate pe circumscripţii electorale — un număr de 164 comitete de stradă, care cuprind 1968 cetăţeni. Prin aceste comitete au fost antrenaţi în sprijinul diferitelor acţiuni cu caracter gospodăresc aproape 70.000 de cetăţeni.

Un sprijin deosebit a fost acordat de comitetele de stradă lucrărilor de introducere a gazului metan. Cu ajutorul maselor largi de cetăţeni, antrenaţi de comitetele de stradă, în cursul acestui an s-au executat în oraşul Cluj 22.000 metri liniari de conducte de gaz metan, într-un număr de peste 60 de străzi.

În lumina angajamentelor luate de comitetul executiv al sfatului popular al Capitalei şi de alte comitete executive de sfaturi populare orăşeneşti, ca şi a analizei muncii de pînă acum a comitetelor de stradă din oraşul nostru, comitetul executiv al sfatului popular orăşenesc Cluj îşi propune ca pînă la 1 Mai 1955 să se ocupe continuu de întărirea muncii organizatorice de masă, de îndrumarea efectivă a comitetelor de stradă în scopul îmbunătăţirii muncii lor, al traducerii în viaţă a propunerilor cetăţenilor. Totodată noi ne vom preocupa să organizăm alegeri de noi comitete de stradă şi în restul de 39 de circumscripţii electorale din oraşul nostru.

O atenţie deosebită o vom acorda cuaţenilor oraşului. Ne vom preocupa de asemenea de mai buna organizare a plantării de puieţi. Potrivit propunerii deputatului Fodor Balasz, din circ. 43 electorală, vom înfiinţa loturi speciale pentru creşterea puieţilor pe terenurile nefolosite din oraş, care vor fi îngrijite cu ajutorul voluntar al cetăţenilor. În primăvara anului viitor vom planta un număr de 6000 de puieţi dind Clujului un aspect plăcut. Tot la propunerea comitetelor de stradă şi cu sprijinul lor, vom mai realiza: electrificarea străzii Viilor din cartierul muncitoresc Dîmbul Rotund, terminarea clădirii căminului cultural din cartierul Someşeni şi a localului şcolii elementare din cartierul Bulgaria, etc.

Muncind în acest fel, vom izbuti să schimbăm şi mai mult faţa oraşului, să contribuim la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

PETRE JURCA
preşedintele comitetului executiv al sfatului popular al oraşului Cluj

Pentru noi înfăptuiri gospodăreşti

Membrii comitetului executiv, deputaţii şi cetăţenii oraşului Timişoara au primit cu interes chemarea sfatului popular al Capitalei. Într-adevăr şi în Timişoara cele 140 comitete de stradă existente pînă la sesiunea a 3-a, împreună cu cele 30 noi, înfiinţate de curînd, au adus o contribuţie reală în acţiunile întreprinse pentru o bună gospodărire a oraşului.

De aceea comitetul executiv îşi propune ca pînă la 1 Mai 1955 să înfiinţeze încă 50 de comitete cetăţeneşti în cartierele şi străzile unde în momentul de faţă nu există, iar cu concursul lor să realizeze următoarele obiective: terminarea linici de tramvai care leagă oraşul de cartierul Freidorf şi fabrica de zahăr; pietruirea completă a şoselei Freidorf şi a şoselei Generalul Bem — pe o lungime de peste 2 km.; reparrarea străzilor Gh. Lazăr, Anton Pan, Ştefan Gheorghiu, Aleea C.F.R. prin pietruire şi asfaltare; electrificarea cartierului Cearda Roşie.

De asemenea, cu contribuţia maselor de cetăţeni, pînă la 1 Mai 1955 vom planta în parcuri şi pe bulevarde 140.000 flori diferite, 15.600 trandafiri, 4.500 plante diverse şi vom curăţi peluzele de pe marginea şoselelor. În cartierul din jurul fabricii „Industria Lînei" se vor planta 2.000 m. garduri vii.

RADU DOMNOSIE
preşedintele comitetului executiv al sfatului popular orăşenesc Timişoara

Locuinţe muncitoreşti

TG. MUREŞ (de la corespondentul nostru). În oraşele şi centrele muncitoreşti din Regiunea Autonomă Maghiară s-au construit numeroase locuinţe muncitoreşti individuale, din împrumuturi acordate de stat. Bunăoară, la Tg. Mureş a apărut un cartier întreg de locuinţe noi ale muncitorilor, tehnicienilor şi funcţionarilor de la fabricile: „Petőfi Sandor", „Simo Geza", Trustul 8 construcţii, etc.

Numărul locuinţelor individuale, compuse din 2-3 camere, bucătărie, baie şi dependinţe, construite anul acesta la Tg. Mureş — este de 120. La Sfîntul Gheorghe s-au construit 50 locuinţe individuale, la Reghin 25, la Gheorghieni 18 şi aşa mai departe.

Recent, s-au mutat în noile lor locuinţe individuale, construite din împrumuturi pe termen lung acordate de stat, patru familii de muncitori forestieri de la I.F.I.L. Sovata, printre care circularistul fruntaş Kedves Jozsef şi lăcătuşul Domokos Ianoş.

Carnet

Cenaclul „Mihail Sadoveanu"

Încă de pe băncile liceului autorul favorit al lui Kapus Iános a fost Mihail Sadoveanu. Le povestea băieţilor cu atîta ardoare fragmente din operele autorului său favorit, încît nimeni nu s-a mirat cînd, de dragul maestrului Sadoveanu, Kapus Iános s-a înscris la Facultatea de litere...

...Astfel a ajuns Kapus Iános profesor de limba romînă la liceul maghiar de fete din Tg. Mureş. Firea sa modestă şi tăcută nu lasă să se bănuiască însufleţirea şi pasiunea cu care vorbea despre literatura romînă. Şi cum era firesc această însufleţire se transmise şi altora. Bibliotecara şcolii, la un moment dat, căuta cu zel prin librării operele lui Creanga, Eminescu, Coşbuc, Sadoveanu. ...Elevele o asaltau zilnic cu cereri noi.

Apoi la liceul maghiar de fete a luat fiinţă cenaclul literar „M. Sadoveanu". De atunci a trecut un an. Dăunăzi sala de festivităţi a liceului din dealul Cetăţii avea aerul examenelor de sfîrşit de an: flori, emoţii, rîsete şi şuşoteli înfundate pe coridoare. În locul garoafelor şi trandafirilor văratici, buchete de crizanteme răspîndeau parcă parfumul zăpezii proaspăt căzută pe străzi... Examen de iarnă? Nu! Prima manifestaţie în public a cenaclului literar, propriu zis examenul cenaclului şi al profesorului Kapus Iános.

Gong... Pe piedestal stă tînărul profesor, emoţionat:

...„Dragostea noastră faţă de literatura poporului romîn a dus la înfiinţarea cenaclului literar... Ascultaţi programul nostru cu aceeaşi dragoste cu care l-am pregătit noi..."

Eleve maghiare declamă în limba romînă. În sală, spectatorii, eleve de la liceul romîn, părinţi, profesori, aplaudă cu entuziasm. „Ce bine declamă Paizs Ilonka — şopteşte vecinei ei una din elevele liceului romîn. Nu se simte vreun accent străin. De parcă limba ei maternă n-ar fi cea maghiară..." Eleva Komam Roza a dramatizat „Luceafărul" lui Eminescu.

Se vorbeşte apoi despre opera lui Sadoveanu. Se discută la un nivel înalt, ca între cunoscători ai literaturii.

În cursul seratei literare, lîngă uşă şedea un om cărunt, cunoscut de multe eleve: scriitorul Molter Károly. La sfîrşitul seratei, cînd gazdele şi musafirii se felicitau şi discutau cu însufleţire despre reuşita reprezentaţiei, bătrînul scriitor spuse: În urmă cu 20 de ani, cîţiva scriitori maghiari progresişti din Tg. Mureş începători doreau să facă legătura, în anii împotrivirii, cu scriitorii romîni progresişti. În ciuda vremurilor de atîtare a urii şovine, ei s-au întîlnit atunci cu Mihail Sadoveanu... Deşi vorbeau limbi diferite totuşi s-au înţeles. Acum voi vorbiţi şi în limba lui, îi cunoaşteţi opera, aţi înscris numele lui pe frontispiciul cenaclului vostru. Ştiţi ce înseamnă asta?... Şi acum vă spun o veste. Nu peste mult timp maestrul Sadoveanu va fi oaspetele oraşului. Atunci va fi sărbătoare mai mare ca azi. Nu-i aşa fetelor?

Aplauzele elevelor, bucuria lor, dăruită cu prisosinţă răspunsul lor afirmativ.

V. KONYA

Brigadă artistică a cadrelor didactice

ORAŞUL STALIN (de la corespondentul nostru).

— Atenţiune!... Azi transmite brigada artistică de agitaţie a cadrelor didactice din sat.

Adunaţi în jurul difuzoarelor, locuitorii ascultă un program nou pentru el: conferinţa unui învăţător de la şcoala din sat, intitulată: „Exemplul personal şi autoritatea părinţilor în educarea copiilor", transmisia piesei de teatru: „Cerere în căsătorie" de A. Cehov, potpuriu de cîntece romîneşti şi sovietice, etc.

Echipa artistică a cadrelor didactice din satul Chinciuş, raionul Tîrnăveni, formată din iniţiativa consiliului pedagogic al şcolii, prezintă în permanenţă locuitorilor din sat — prin staţia de radioficare — diferite programe artistice şi educative.

În felul acesta, corpul didactic din satul Chinciuş dezvoltă gustul pentru literatură şi artă la locuitorii satului.

Prietenii noştri, eroii literaturii sovietice

Citeva personaje intîlnite în viaţă

Sînt cărţi pe care nu te mărgineşti să le citeşti numai o singură dată. Cînd şi cînd simţi nevoia să le iei din raft şi să străbaţi din nou kilometri de drumuri pe care-i însumează înşiruirea rîndurilor lor cu buchii negre, măruntele. Eroii acestor cărţi îţi sînt atît de apropiaţi şi familiari, fizionomia lor îţi e atît de cunoscută, incit ajungi să-i consideri nu ca niste ficţiuni născute din fantezia autorului, ci oameni vii, cu virtuţi şi greşeli, cu o viaţă sufletească bogată, oameni pe care, cu emoţie, îi identifici în feluritele împrejurări ale vieţii de toate zilele.

Asemenea eroi — care formează o vastă şi diversă populaţie a literaturii sovietice — a zugrăvit cu măiestrie Mihail Şolohov în romanul închinat grandioasei construcţii colhoznice, „Pămînt desţelenit". Simion Davidov, Macar Nagulnov, Condrat Maidannicov, Moş Sciucar sau Iacov Luchici Ostrovnov au devenit de mult, pentru zeci de mii de cititori din ţara noastră, personalităţi distincte, cu trăsături şi concepţii tipice, de o arzătoare actualitate. De aceea pentru mulţi, recitirea chiar a zecea oară a paginilor în care aceste personaje se mişcă atît de firesc, muncesc, se înfruntă şi se încleştează în luptă, pagini în care viaţa pulsează cu atita intensitate, păstrează aceeaşi prospeţime şi aceeaşi savoare ca şi la prima lectură.

...Acum cinci ani, într-o comună din Tulcea, cîteva zeci de oameni au semnat actul de constituire a unei gospodării colective. După săvîrşirea acestei solemnităţi, a urmat aducerea inventarului viu şi mort. A adus care ce-avea. Carul cu boi, plugul, boroana... Unul dintre ei, Ion Colţoman, pînă atunci mijlocaş, a venit ţinînd de dirlogi o pereche de cai murgi, de-a mai mare dragul, a căror înfăţişare spunea destul de convingător, cît de bun, grijuliu şi priceput fusese gospodarul.

— Să fie cu noroc! a glăsuit omul vesel şi din toată inima.

Cînd i-a adus însă în grajd şi i-a legat alături de ceilalţi, Ion Colţoman i-a privit cîteva clipe tăcut, şi-a şters repede ochii cu mîneca surtucului şi i-a sărutat pe amindoi ca pe nişte copii.

— Vezi dumneata, — mi-a spus zîmbind jenat, cînd a băgat de seamă că-l văzusem. Eu sînt un fel de Maidannicov... ăla, mijlocaşul din „Pămînt desţelenit". Mă despart greu de proprietatea individuală. Dar o să-mi treacă, n-avea grijă.

De atunci n-am mai avut prilejul să-l văd. Am auzit că mijlocaşul care l-a citit pe Şolohov, astăzi e cel mai bun brigadier al colectivei...

...De curînd, la Laslea, am cunoscut însă şi un Maidannicov cu fustă, pe nume Lisaveta Cirţan, căreia, acum cinci ani, i se sfîşia inima de mila „vacii ei". Astăzi este un adevărat model de grijă faţă de avutul colectiv... Maidannicov a evoluat repede, aşa cum era şi firesc.

...Moş Sciucar, la rîndul lui, nu este greu de găsit. La gospodăria colectivă din Bod, bunăoară, am cunoscut un bătrînel, fost cismar în tinereţe, căruia îi lipsea numai bărbuţa şi scurteica pentru a apare întocmai ca moşul cel păgubos, bun numai de pocinoage, pe care l-a zugrăvit cu atîta măiestrie şi cu atît umor Mihail Şolohov.

Dar luînd-o cu amănuntul, poţi găsi în viaţa noastră de azi zeci şi sute de asemănări cu personajele minunat înfăţişate de marele prozator. Constă însă asemănarea în nişte simple coincidenţe fizice? Nici pe departe.

Aici este vorba în primul rînd de caractere omeneşti, tipice, care exprimă în esenţă anumite forţe sociale, poziţiile şi tendinţele lor. Viabilitatea personajelor îşi trage izvorul din bogata experienţă de viaţă a scriitorului, precum şi din faptul că el a studiat şi a zugrăvit cu mijloacele artei realist-socialiste fenomenele complexe, caracteristice întregii perioade de trecere a agriculturii pe făgaşul socialismului şi de prefacere lentă a mentalităţii ţăranului individual. De aici şi marea forţă educativă a cărţii sale, a literaturii sovietice în genera'

AL. N. TRESTIENI

Instantanee

Instantanee... fragmente de viaţă ce se epuizează într-o clipă dispărînd în noianul de fapte ale unei zile.

Frînturile acestea însă, privite de acelaşi ochi, care încearcă să descopere în ele semnificaţii nelămurite la prima vedere, dau o imagine bogată şi multiplă, viu colorată, un caleidoscop al vieţii

★

Aţi trecut vreodată pe la librăria „Cartea Rusă" de pe Calea Victoriei, să zicem? De cum intri, sute de cărţi te privesc cu prietenie din diferitele standuri. Un colţ al librăriei însă îţi atrage atenţia în mod deosebit. Este şi aici un stand. Dar cu picioarele mai scurte, ca să fie pe măsura cumpărătorilor. Cele cîteva scăunele sînt aproape totdeauna ocupate. Omuleţi încotoşmănaţi în haine groase, te fac să-i asemui cu nişte bulgări mari de nea sau cu nişte uriaşe gheme de diverse culori. Năsucuri cîrne, ochi curioşi se îndeasă în jurul vrafului de cărţi bogat ilustrate şi colorate. Sînt pe acest stand al copiilor „Prietenele merg la şcoală" de L. Voronkova, şi „Povestea pescarului şi a peştişorului" de Puşkin, şi „Recolta" de E. Kogorelovski, şi „Svetlana" de E. Baruzdin.

Părinţii au mult de furcă pînă reuşesc să iasă cu copiii din librărie.

— Să mai stăm niţel.

— Cumpără-mi şi cartea asta.

— Nu vreau să merg acasă.

Sînt frînturi de discuţii care se aud cel mai des în jurul standului cu cărţi pentru copii

— Vom veni şi mîine — este singura promisiune care-i convinge să se despartă de cărţile îndrăgite.

★

In faţa oglinzii, Cornel îşi leagă la gît cravata de pionier. Pe faţa-i bucălată rătăceşte o umbră de zîmbet, iar buzele i se mişcă uşor, ca la oamenii în vîrstă care sînt preocupaţi de rezolvarea multor probleme...

— Timur. Ce straşnic băiat. Dar şi „timuriştii" lui nu erau de lepădat,— şoptesc ceva mai tare la un moment dat buzele ce se mişcaseră pînă acum imperceptibil.

Aceasta era problema ce-l frămînta pe Cornel încă de cîteva zile. La cercul „Prietenii cărţii" de la Palatul Pionierilor se discutase cartea „Timur şi băieţii lui". De atunci, Timur devenise eroul drag al membrilor cercului şi model demn de urmat.

Cornel se hotărîse să organizeze, împreună cu un grup de pionieri din clasa sa, o „brigadă timuristă", dar numai hotărîrea nu era de ajuns De aceea, se frămînta într-una cum să-şi realizeze planul. Voia să fixeze totul — ca şi Timur — pînă în cele mai mici amănunte şi apoi să meargă pentru a se sfătui cu instructorul.

O ultimă şi fugară verificare a ţinutei şi Cornel pleca spre Palat, la cercul de „Prieteni ai cărţii". Aveau de discutat cartea „Zoia şi Şura".

In sala de lectură se adunaseră toţi membrii cercului. In liniştea camerei vocea profesoarei suna clar.

— Zoia se împrietenea totdeauna numai cu oameni de nădejde...

O coardă zvîcni în inima lui Cornel. Oameni de nădejde vor trebui să intre în „brigada timuristă". — îşi concretiză el planul

Pe măsură ce discuţiile înaintau, tot mai multe idei se lămureau în mintea lui Cornel. Zoia fusese cinstită, dîrză, curajoasă, perseverentă. Aşa va trebui să devină şi el. Aşa fusese doar şi Timur.

★

Dar şi basmele sînt la loc de cinste la Palatul Pionierilor. Camera de poveşti are, alături de tablourile lui Creangă şi Sadoveanu, portretul lui Puşkin. Basmele lui P. Bajov, ale lui S Marşak, ale lui E. Cearuşin, sînt ascultate cu nesaţ de pionieri.

Zoia, Jenia, eroii lui Gaidar, sînt astăzi pilde pe care le urmează cu dragoste copiii noştri, pilde care trăiesc în inimile şi în faptele pionierilor şi tineretului nostru, care le animă gîndurile şi sentimentele, care îi ajută să devină oameni de nădejde ai patriei

GABRIELA BUCUR

Din carnetul unui scriitor sovietic*)

— fragmente —

☆ Niciodată un fragment de operă nu vă emoţionează dacă el n-a turburat de cinci ori mai mult pe autorul lui...

☆ Cel ce nu dă mai mult decît a primit este un om de nimic.

☆ Poate fi povestit un cîntec? Nu. Un cîntec nu se povesteşte, el se cîntă. Sensul cîntecului constă tocmai în faptul că el nu poate fi nimic altceva decît cîntec...

☆ Scriitorul trebuie să aibă o inimă largă. Cei călduţi devin rareori scriitori...

☆ Scriitorul nu s-ar putea lipsi de creer, dar, cu atît mai puţin, de inimă...

☆ Frumosul este ceea ce ne provoacă bucurie. In această privinţă, nu există nici o diferenţă între o reducere de preţuri şi un apus de soare pe ocean...

☆ Toţi scriitorii se plîng că au puţin timp de scris... Insă tocmai aceia care au mult timp scriu puţin...

☆ Subiect minor... Ce este un subiect minor? Un tîrguşor unde se poate naşte un geniu...

☆ Rîsul întinereşte numai pe cei care rîd din toată inima. El îi îmbătrîneşte pe ceilalţi ca şi cum le-ar dezgoli faţa...

☆ Cînd încep o lucrare, o povestire, o nuvelă sau un roman, depun în ea întreaga mea energie, tot ceea ce am acumulat, ca şi cum ar fi ultima lucrare la care mi-ar fi dat să scriu.

Amintindu-mi de eşecurile mele, eu nu îmi spun: trebuie scris mai bine, ci: trebuia să posed mai multă ştiinţă, mai multă documentare...

☆ Un roman fără destine individuale, fără clasă socială, este tot ce vreţi numai roman nu.

☆ O carte este o experienţă colectivă. Cel care a citit două duzini de cărţi mari înseamnă că a trăit două duzini de vieţi mari. Cartea ne face stăpîni ai universului...

☆ Toate căile duc spre comunism. Da, toate profesiunile, toate curriculum vitae. Totul. Absolut totul.

*) Autorul acestor însemnări, scriitorul sovietic Piotr Pavlenko, mort în 1951, este bine cunoscut în ţara noastră prin romanele sale „In orientul îndepărtat" şi „Fericirea". De asemenea, prin scenariile filmelor „Alexandr Nevski" şi „Căderea Berlinului". Cele cîteva însemnări pe care le reproducem fac parte din „Carnetele" pe care Piotr Pavlenko le-a lăsat moştenire şi care constituie o mărturie în plus a concepţiei regretatului scriitor sovietic despre rolul scriitorului în societatea socialistă.

— NOTE BIBLIOGRAFICE —

VALENTIN KATAEV: „PENTRU PUTEREA SOVIETELOR"

In „Editura Tineretului" a apărut romanul „Pentru puterea sovietelor", de Valentin Kataev, într-o versiune superioară celei iniţiale care a fost criticată în ziarele şi revistele literare sovietice.

Romanul este o mare frescă realistă a eroismului de care a dat dovadă poporul sovietic în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Avînd la îndemînă un bogat material de viaţă, autorul zugrăveşte în pagini de neuitat, rezistenţa populaţiei din Odesa şi lupta eroică a unui grup de partizani împotriva cotropitorilor hitlerişti.

Valentin Kataev, laureat al Premiului Stalin, reuşeşte de minune să creeze oameni plini de curaj şi abnegaţie, care au trează în sufletul lor conştiinţa că ei sînt adevăraţii stăpîni ai acestor pămînturi şi nu cei care le-au cotropit vremelnic.

Folosind procedee ingenioase de construcţie a romanului, V. Kataev zugrăveşte tabloul puterii de neînfrînt a Statului Sovietic, care a trecut prin multe şi grele lupte revoluţionare. In lupta împotriva fascismului apar trei generaţii de luptători: generaţia revoluţionarilor de la 1905, aceea a luptătorilor care au contribuit la victoria Revoluţiei din Octombrie şi au participat la războiul civil şi generaţia nouă de tineret care luptă pentru prima oară în viaţă, în condiţiile ocupaţiei fasciste.

Autorul evocă drumul de luptă al oamenilor sovietici de la 1905 încoace, împletindu-l cu realităţile Marelui Război pentru Apărarea Patriei şi creînd astfel acea puternică impresie a forţei moral-politice a poporului sovietic.

MIHAIL ŞOLOHOV: „PAMÎNT DESŢELENIT"

„Pămînt desţelenit", unul din cele mai mari romane ale literaturii sovietice, a apărut în a şasea ediţie în editura „Cartea Rusă" în format de roman-gazetă. Foarte popular la noi — ca şi în alte ţări — acest roman, scris cu mare artă şi putere de convingere, e o adevărată carte a vieţii, din care respiră marea încredere în forţele omului, în posibilităţile lui de a-şi crea o viaţă nouă pe ruinele celei vechi. Aproape că nu există om în ţara noastră care să fi citit romanul lui Şolohov şi care să nu aibă viu în memorie chipul lui Davidov, muncitorul venit în Gremeacii-Log să ajute la înfiinţarea unui colhoz.

Cartea e nespus de bogată în învăţăminte pentru ţăranii noştri muncitori, care se recunosc în chipul cîte unui erou, învăţînd să-şi cunoască duşmanii care folosesc în lupta împotriva lor tot felul de mijloace, convingîndu-se că pentru ei singurul drum care duce la o viaţă îmbelşugată şi lipsită de orice grijă a zilei de mîine e calea intrării în gospodăria agricolă colectivă.

Şi activiştii care străbat satele patriei noastre îşi găsesc un adevărat prieten în această carte a lui Şolohov. Stăruind asupra firii lui Davidov, asupra metodelor lui de muncă, ei învaţă cum trebuie să procedeze un activist a cărui nobilă sarcină e aceea de a lumina mintea ţăranilor neîncrezători, şovăielnici, asupra nurilor avantaje pe care le vor avea însc.iindu-se în gospodăria agricolă colectivă

Cartea redă procesul înfiinţării unui colhoz în satul Gremeacii-Log. Sînt puse în mişcare toate forţele satului: ţăranii săraci care sînt cu toată inima pentru înfiinţarea lui, mijlocaşii plini de îndoieli, de nedumeriri — şi diferiţi duşmani ai Puterii Sovietice care uneltesc pe ascuns, prinzînd în plasa lor şi pe alţii care stau în cumpănă.

Această nouă ediţie a romanului „Pămînt desţelenit" e bine venită. Romanul, a cărui însemnătate pentru cauza transformării socialiste a agriculturii o cunoaştem, va căpăta mereu noi şi noi cititori.

RECENZIE

BORIS POLEVOI: „Contemporanii"

Una dintre cărţile cele mai iubite de tineretul nostru este „Povestea unui om adevărat", minunata povestire distinsă cu Premiul Stalin, a lui Boris Polevoi. Cartea aceasta, împreună cu „Aşa s-a călit oţelul" a lui Ostrovski sau cu „Pămînt desţelenit" a lui Mihail Şolohov o poţi întîlni în locurile unde te-ai aştepta mai puţin. Te urci uneori în tramvai la o oră cînd aglomeraţia este mare şi cînd taxatorul perforează febril, cu repeziciune şi iscusinţă profesională biletele. Spre capătul liniei însă, cînd lumea se mai răreşte acelaşi taxator care cu cîteva minute mai înainte îndeplinea aproape automat treaba sa, scoate din inevitabila lui geantă o carte. De obicei aceasta este o carte cu coperţile roase, cu marginile paginilor îndoite şi cu culorile şterse. In cele cîteva clipe de răgaz taxatorul citeşte „Povestea unui om adevărat". Am întîlnit cartea aceasta în cabinele şoferilor, cu paginile uneori pătate de ulei. Am întîlnit-o la ţară, foarte rar în biblioteca unui cămin cultural, fiindcă e veşnic împrumutată, întotdeauna în casa oamenilor muncii, pe masă sau pe prichiciul ferestrei acolo unde se păstrează de obicei cîteva poze de familie.

De curînd de sub teascurile tipografiei a ieşit traducerea în romîneşte a unei noi cărţi a lui Boris Polevoi. Noul volum se cheamă „Contemporanii" şi fiecare dintre scurtele şi emoţionantele schiţe care-l alcătuiesc constituie în felul ei o nouă poveste despre un om adevărat.

Boris Polevoi este un gazetar şi în această calitate el cutreeră Uniunea Sovietică cunoscînd şi îndrăgind oamenii adevăraţi, constructorii sîrguincioşi care fără larmă, cu modestie şi devotament înalţă un edificiu măreţ şi imens: comunismul. Creaţia lui este de aceea strîns legată de actualitatea cea mai fierbinte, în schiţele lui pe jumătate reportaje se desfăşoară filmul mare al zilelor de astăzi în care eroii sînt „contemporanii" noştri.

Aceşti „contemporani" sînt oameni reali pe care scriitorul i-a cunoscut în viaţa lor de toate zilele şi a căror existenţă l-a impresionat prin ceea ce are ea mai semnificativ şi mai eroic.

A devenit un lucru cunoscut şi acceptat de toată lumea faptul că Boris Polevoi scrie despre „oameni adevăraţi". Cititorul nostru va afla în noua carte a lui Boris Polevoi povestea multor constructori ai comunismului aşa cum apare ea în faptele vieţii de toate zilele, în amănunte care uneori pot trece neobservate dar care pentru cine ştie să vadă, aşa cum vede Polevoi, au un tîlc ascuns dar măreţ. In interesanta povestire „Speranţa lumii" care ţine loc şi de prefaţă, autorul spune că înainte de a scrie această carte, o comunistă evadată din Grecia monarho-fascistă i-a mărturisit că pentru ea şi pentru tovarăşii ei de luptă literatura despre viaţa oamenilor sovietici a fost întotdeauna un sprijin şi un izvor de încredere şi de energie. „Spune scriitorilor sovietici — i-a spus ea — că ţara voastră este un far al păcii, că oamenii voştri sînt asemeni unor stele, iar viaţa lor ne arată calea, după cum în vechime, stelele îndreptau navele pe drumul cel bun..."

Boris Polevoi a răspuns acestei femei pe care o chema Penelope prin această carte. „Vă mărturisesc însă — spune el — că aş dori nespus de mult să citească povestirile mele nenăscocite despre oamenii a căror viaţă, după cum spunea ea, „luminează ca stelele" şi aş mai dori ca această carte să-i placă".

Nu ştim, ca şi scriitorul, dacă această mamă care şi-a pierdut copiii în regimul terorist al Greciei monarho-fasciste va fi apucat să citească vreun exemplar al „Contemporanilor". In această lume există oameni care deşi trăiesc în zilele noastre, nu sînt contemporani cu noi, pentru simplul motiv că ei aparţin trecutului. Poate, dacă s-a întors în ţara ei, mult încercata Penelope n-a mai citit aceste rînduri pe care le prigonesc şi le urăsc oamenii care în era noastră nu sînt contemporanii noştri. Cartea însă a rămas pentru toţi oamenii cinstiţi din lume care iubesc ţara socialismului biruitor şi oamenii sovietici, a căror viaţă, aşa cum spunea greaca Penelope, „luminează ca stelele" şi viaţa noastră.

In paginile ei întîlnim viaţa constructorilor comunismului, a unor oameni care trăiesc în realitate şi care au venit în carte chemaţi de farmecul de povestitor al lui Polevoi. „In acest volum — spune autorul — am adunat povestiri despre aceia a căror viaţă, muncă şi fapte eroice, măreţe şi în acelaşi timp simple, prin repetarea lor zilnică, pot, după părerea mea, să oglindească cel mai bine realitatea noastră actuală. Le-am povestit fără a înflori cu nimic şi fără a tăinui nimic. Eroii celor mai multe dintre povestirile mele apar cu numele lor real şi doar unora dintre ei, datorită însăşi rugăminţii lor, a trebuit să le dau alte nume pentru a nu le pune la încercare modestia".

Cum se vede din însăşi mărturisirea autorului, aceste schiţe au pe jumătate un caracter de reportaj, păstrînd în structura lor datele realităţii aşa cum s-au prezentat ele autorului.

Cele mai multe dintre aceste schiţe-reportaje sînt consacrate făuritorilor canalului Volga-Don. Dintre eroicii constructori ai acestui canal, Boris Polevoi a ales oameni ca cel din „Visul", energicul şi originalul tractorist care, plecînd de la S.M.T.-ul unde lucra, a promis tovarăşilor săi că la întoarcere le va aduce marea şi care s-a ţinut de cuvînt. Plecînd de la canal, tractoristul devenit aici montor şi combiner i-a povestit scriitorului viaţa lui pe şantierul acestei mărețe construcţii. In urma lui pe malul mării, privind urmele cizmelor grele, ţintuite, scriitorul s-a gîndit „...că nu numai valurile, dar nici măcar timpul nu este în stare să şteargă urmele lăsate de asemenea oameni".

Cu o undă de duioşie şi de lirism, apar în carte „prietenele", cele două vestite sudoriţe, puţin caraghioase în salopetele prea mari pentru ele, active, energice, modeste şi pline de acel elan tineresc atît de fermecător şi de caracteristic eroilor lui Polevoi.

„Iepuraşul" este una dintre cele mai frumoase schiţe ale volumului, de un umor gingaş şi de o mare semnificaţie. Cu numele acesta — „iepuraşul" — au botezat-o cîţiva ştrengari de pe şantier pe tînăra bibliotecară Valentina, care nu pregeta pe cel mai cumplit viscol ca şi pe vreme bună să vină pe jos pentru a le aduce cărţi. Şi dacă o necăjesc şi o primesc cu larmă, ei nu o respectă şi nu o iubesc mai puţin.

In carte apar nenumărate asemenea chipuri de oameni energici, activi şi plini de devotament pentru munca lor. In „Prinosul" cunoaştem pe tînărul montor de înălţimi, Petr Siniţîn, care prin fapta lui eroică — a legat la o mare înălţime un cablu deasupra Volgăi, — a pus o piatră la temelia marii construcţii. In „Răsplata cea mai mare" găsim un eroic luptător în Marele Război pentru Apărarea Patriei care întors acasă devine un fruntaş al acestei măreţe construcţii. Şi cartea este plină de asemenea eroi.

Figurile acestor oameni harnici care au devenit eroii vieţii de toate zilele în patria lor, devin şi pentru noi exemple care „luminează ca stelele" drumul luptei noastre. In cartea lui Boris Polevoi tineretul patriei noastre va afla pilda unor „contemporani" care cheamă toţi oamenii cinstiţi din lume spre viitor şi spre înălţimi uimitoare ale umanităţii.

G. HORODINCA

Marile tradiţii ale umanismului gorkian

Literatura sovietică şi-a dobîndit o situaţie specială între toate literaturile lumii prin ideile ei dătătoare de viaţă care constituie un izvor de energie combativă pentru toţi oamenii cinstiţi din lume. In aceste zile în care la Moscova s-a deschis cel de al doilea Congres al scriitorilor sovietici, prietenii acestei mari literaturi salută în ea moştenitoarea celor mai bune tradiţii pe care ea le-a ridicat pe o treaptă calitativ nouă. Este notorie aprecierea de care s-a bucurat umanismul clasic rus din partea celor mai de frunte reprezentanţi ai culturii occidentale.

Un critic francez, comparîndu-l pe Turgheniev cu Flaubert, releva o trăsătură distinctivă a scriitorului rus: „Senzaţia inutilităţii sforţărilor umane nu se transformă la el niciodată în ură faţă de oameni. Pesimismul lui devine uneori foarte puternic, dar nu ajunge niciodată mizantropie". Un cercetător englez, referindu-se la fondul social al operelor marilor realişti Cehov şi Maupassant, generaliza mai profund deosebirea de tendinţă: „Noi trebuie să menţionăm aci că una din cele mai vitale trăsături ale artei lui Cehov, ca şi ale marilor săi predecesori ruşi, o constituie faptul că pe fondul tablourilor sale se simte întotdeauna suflarea oceanului larg al umanitarismului, al maselor ţărăneşti şi această întrezărire a unor adîncuri tainuite face ca tablourile sale să se ridice deasupra celor banale, limitate, din punctul de vedere al problemelor de clasă, pe care le întîlnim în literatura apuseană... Şi tocmai din acest fond, din această mare tainică şi fără de margini a vieţii umane, impresionante şi tragice, se naşte lărgimea orizontului rus, scara de apreciere a perceperilor emoţionale şi a valorilor morale, care este atît de diferită în Rusia în comparaţie cu noi"...

O particularitate caracteristică a literaturii ruse — care n-a putut fi omisă chiar de comentatorii cei mai reacţionari — era tocmai acest umanism profund, atenţia vie şi încordată pentru viaţa poporului, pentru marile drame sociale. Patosul trist şi vehement al pledoariei în apărarea omului simplu, căutarea febrilă a adevărului, dezvăluirea imensei tragedii a poporului oprimat — au impus pe scriitorii ruşi pe plan mondial, uimind pe cercetătorii dubioşi care bîiguiau despre „forţa enigmatică şi zguduitoare a sufletului rus". In cea de a doua jumătate a secolului XIX, în Apus cei mai mari scriitori realişti, Flaubert şi Maupassant, din disperarea chinuitoare a pierderii suportului ideologic şi moral, se refugiau departe de popor şi tratau cu indiferenţă şi scepticism figurile oamenilor simpli.

Tragedia oamenilor era descrisă de Flaubert cu o amărăciune împietrită, cu o ironie distantă pentru tot ce însemna ignoranţă şi mărginire. Nuanţele reci şi severe ale realismului occidental contrastau vizibil cu imaginea răscolitoare din operele scriitorilor ruşi Turgheniev Tolstoi, Dostoievski, Cehov, care, străini de orice cinism şi mizantropie, considerau pe cei „umili şi obidiţi", victime ale silniciei sociale.

Literatura sovietică a moştenit marile tradiţii ale umanismului clasic rus. Dar umanismul noii literaturi, al realismului socialist, este calitativ superior. Concepţia nouă despre om, despre rolul lui social, a exprimat-o pentru prima oară în literatură Maxim Gorki. Incă din primele creaţii. Gorki, înălţat pe aripile romantismului revoluţionar, a proclamat dreptul omului la deplină fericire, datoria omului de a se răzvrăti împotriva vieţii nedemne, cu trufia impunătoare izvorîtă din conştiinţa propriei puteri. Preferinţa lui pentru „nebunia celor viteji", pentru caractere gigantice, neîncovoiate, cu o luciditate uimitoare, nu se putea împăca cu limitele vechiului umanism în mare măsură pasiv şi contemplativ. Gorki a înţeles adînc mărginirea concepţiei despre om a premergătorilor săi şi într-un spirit polemic înverşunat a pledat pentru detronarea ei. Incă de mult şi Cernişevski era nemulţumit că literatura reduce poporul la chipul lui Akaki Akakievici, la omul care suportă blînd şi tăcut jignirile şi suferinţele.

Gorki, înarmat cu concepţia revoluţionară a proletariatului, îşi manifesta aversiunea intransigentă faţă de cultul celor „umili şi obidiţi", oameni care sufereă pasivi apăsarea strivitoare a regimului odios. El combatea cu asprime formele degradante ale umanitarismului contemplativ aşa cum se manifestă în unele opere ale lui Tolstoi şi Dostoievski. Titanului literaturii proletare, inspirat de forţa revoluţionară a poporului desmeticit din toropeală, îi displăceau profund compătimirea paralizantă a vechiului umanism, mila vlăguită care slăbea voinţa de luptă, care îndemna la resemnare, la supunere răbdătoare.

Umanismul gorkian este militant şi exigent, se bazează pe stima pentru demnitatea umană, pe încrederea în forţa omului, pe convingerea adevărului cauzei sale. Tradiţiile umanismului gorkian au devenit directive pentru dezvoltarea artei orînduirii socialiste, ele au alimentat cele mai celebre creaţii ale literaturii clasice sovietice.

Unul dintre discipolii străluciţi al lui Gorki este cunoscutul scriitor Aleksandr Fadeev. Operele lui Fadeev dezvoltă moştenirea lui Gorki, în condiţiile noi de viaţă. Umanismul lui Fadeev are particularităţi proprii, distinctive. Fadeev luminează caracterul gigantic, uriaş, al forţei morale a omului nou, chiar cînd acesta este lipsit de ţinuta masivă şi monumentală a eroilor gorkieni. Levinson este comandantul unui detaşament de partizani care trebuie să înfrunte forţe armate, considerabil superioare („Infrîngere"). El e mic, pipernicit, bolnav fiziceşte şi novice în probleme de strategie şi tactică militară. In împrejurări infernale el trebuie să conducă în retragere un grup de oameni, majoritatea vagabonzi, abrutizaţi de condiţiile inumane de existenţă. Levinson ucide un partizan, ameninţat să cadă de viu în mîinile japonezilor, ordonă achiziţionarea tuturor alimentelor din sat pentru hrănirea detaşamentului, iar atunci cînd primeşte scrisori de acasă, de la familia din departare, el le pune în buzunar necitite, rezervîndu-le pentru clipele de răgaz. Şi totuşi acesta este unul din cei mai umani eroi ai literaturii universale. Levinson exprimă o nouă concepţie despre om, umanismul bolşevic exigent, militant. Deşi declaraţiile sale sînt laconice, deşi scriitorul nu insistă pe larg asupra lumii sale interioare, Levinson apare prin devotamentul său fără margini, prin identificarea cu cauza revoluţiei — un om cu totul superior. Cînd detaşamentul sfîrtecat, sleit, străpunge şi ultima încercuire a inamicului şi eliberat se îndreaptă spre locurile unde-l aştepta munca nouă, creatoare, Levinson înţelege că visul va prinde viaţă, că sacrificiile nu sînt zadarnice. El a luptat pentru viaţa frumoasă de care vorbea atît de plastic şi Leonid Leonov: „Frumuseţea va coborî în lume, aceeaşi frumuseţe pentru care au luptat eroii şi căreia uneori oamenii se ruşinează să-i spună pe nume, pentru că orice lucru la care visează oamenii, spus cu voce tare, sună foarte naiv..."

Dezgustul gorkian pentru compătimirea searbădă caracterizează şi umanismul operei lui Fadeev. In „Ultimul din Udeghe", asprul conducător de partizani, Piotr Surcov, lovit de un glonte în pîntec, comandă neturburat întoarcerea trupelor. Chipul lui livid însă semeţ, statura lui încordată, dar tot atît de impunătoare, sîngele şiroind în valuri din manta — nu trezesc mila, compasiunea partizanilor, ci admiraţia înălţătoare, dorinţa de a-i imita pilda. In „Tînăra Gardă", „vulturaşul mamei", firavul şi delicatul Oleg Koşevoi, ajunge şeful organizaţiei revoluţionare ilegale şi înfruntă senin moartea, conştient de justeţea jertfei sale. Măreţia sobră şi impresionantă a umanismului operei lui Fadeev condamnă tipurile literare artificiale, de eroi de paradă, care se zbuciumă, steril, fac sacrificii gălăgioase şi inutile, cerşind mila şi regretul cititorului.

Umanismul gorkian a călăuzit şi creaţia unui alt mare maestru al literaturii sovietice, Konstantin Fedin. Intre Fadeev şi Fedin există deosebiri flagrante în viziunea lor artistică. In timp ce Fadeev alege cu predilecţie desnodămîntul tragic, momentele de teribilă încordare, de mare densitate epică („Infrîngere", „Tînăra Gardă"), Fedin preferă cursul domol al evenimentelor, redarea amplă şi calmă în perioade regulate cu profunzime egală nedesminţită. In esenţă însă, pe planurile diferite de creaţie, fiecare urmează creator principiile umanismului gorkian.

Dar Konstantin Fedin nu a găsit de la început calea spre înţelegerea eroismului şi sublimului în chipurile oamenilor noi.

Renaşterea ideologică şi morală a scriitorului a fost grea şi dureroasă, dar criticile şi sfaturile lui Gorki l-au ajutat decisiv. Fedin era adeptul filozofiei suferinţei, urmînd pe idolul său Dostoievski. El îi scria lui Gorki: „Mi se pare că întotdeauna eu regret şi mă entuziasmez cu zgîrcenie şi pentru durată scurtă. Dacă un cal dresat pentru curse de trap, frumos, inteligent şi desigur util, trezeşte în mine oarecare admiraţie, în schimb mă mişcă profund o mîrţoagă care nu e bună de nimic. Eu ştiu că în aceasta constă greşeala felului meu de a vedea, dar îmi lipseşte tăria să mă vindec, iar ochelarii nu-mi plac. Intr-un cuvînt m-am împăcat cu inevitabilul de a iubi pînă la sfîrşitul zilelor mele numai ceea ce îmi inspiră milă şi este inutil"... Gorki, incoruptibil inamic al „sfinţeniei" suferinţei, îi răspundea dojenitor: „Eu sînt un vechi adversar al suferinţelor fizice şi morale. Şi unele şi altele, luate subiectiv şi obiectiv, trezesc în mine indignare, dezgust şi chiar ură. Suferinţa trebuie urîtă şi numai prin ură o poţi desfiinţa. Ea umileşte omul, această fiinţă măreaţă şi tragică. „Mîrţoagele" adeseori fac paradă cu suferinţa lor, ca cerşetorii cu plăgile lor... Nu, dragul meu, mi-e greu să fiu de acord cu dumneata. După părerea mea, trebuie să se smulgă de pe oamenii care suferă zdrenţele verbale. Adeseori vei găsi sub ele corpul sănătos al unui trîndav, care joacă teatru ca să inspire milă şi chiar ceva şi mai rău. Mie mi se pare că pe dumneata, ca artist, nu „mîrţoagele te mişcă pînă la lacrimi" ci că te tulburi din cauza lipsei de sens a existenţei „gloabelor" pe care nu le înţelegi îndeajuns".

Fedin „nu s-a împăcat cu inevitabilul" şi mustrările lui Gorki l-au ajutat să devină un judecător sever al intelectualilor rafinaţi de genul lui Pastuhov („Primele bucurii"), redînd obiectiv şi neînduplecat dibuirile lor sterpe, atît timp cît nu înţeleg noul umanism bolşevic. Privirea indulgentă şi dispreţuitoare a lui Pastuhov îl clasifică la început pe tînărul revoluţionar Kiril Izvekov în categoria oamenilor mărginiţi, cu preocupări reduse („Va intra ca desenator la căile ferate şi va cere duminica plăcintă cu peşte"). Prezicerile răutăcioase ale lui Pastuhov se dovedesc falimentare şi demonstrează neputinţa lui de a sezisa naşterea unui nou tip uman. Prin dezvăluirea figurii luptătorului revoluţionar Kiril Izvekov, necruţîndu-l pentru pojghiţa de rigiditate şi raţionalism excesiv, Fedin a depăşit limitele anterioare. Eroul lui Fedin se simte răspunzător de destinul tuturor celor asupriţi în lumea capitalului. Kiril Izvekov consideră că viaţa ar fi meschină, înjositoare, insuportabilă, dacă el n-ar participa la lupta pentru transformarea revoluţionară a societăţii.

Gorki scria în 1935: „Problema umanismului proletar nu cere o motivare lirică a dragostei; ea cere din partea fiecărui muncitor conştiinţa îndatoririlor lui istorice, drepturile lui la putere, la activitatea revoluţionară atît de necesară în ajunul unui nou război pe care în ultimă esenţă capitaliştii îl uneltesc împotriva lui. Umanismul proletariatului cere o ură nestinsă... faţă de puterea capitaliştilor, faţă de lacheii ei, paraziţi, fascişti, călăi şi trădători ai clasei muncitoare, ură faţă de tot ceea ce provoacă suferinţă, faţă de toţi cei care trăiesc din suferinţele sutelor de milioane de oameni".

Demascarea acerbă a pseudoumanismului burghez este o tradiţie militantă gorkiană. Prin zugrăvirea figurii lui Klim Samghin, Gorki a înfăţişat falimentul concepţiei burgheze despre om, catastrofa înţelegerii propriei nulităţi, a goliciunii interioare: „El simte că un vîrtej de păreri, idei, teorii diferite, se mişcă în capul lui şi acest vîrtej îl ameţeşte fără a-i alimenta inima şi mintea. Cîte o dată îl înspăimîntă această senzaţie de gol, în care clocotesc neîntrerupt cuvinte, idei, fără a emana căldură". Lipsa de căldură, uscăciunea, sterilitatea iremediabilă, atrofierea extremă sufletească, sînt consecinţe fatale pentru acei care pierd legătura vie cu poporul, care alunecă în tabăra regresului, a reacţiunii. Repulsia nimicitoare pentru individualismul tîritor, pentru filistinism şi abjecţie morală, caracterizează pe cei mai buni scriitori sovietici.

Ş. Fadeev a condamnat drastic pe măruntul Mecic, tristă figură de trădător şi individualist, iar Fedin a dezvelit masca filistină a predicilor lui Meşcov, care, cerînd respectarea sfîntă a convenţiilor morale dominante burgheze, otrăvea, jignea, murdărea tot ce era curat şi cinstit.

Mihail Şolohov a imortalizat tragedia lui Grigori Melehov; în ciuda marilor calităţi umane, Grigori Melehov s-a rostogolit crunt în josnicie şi renegare, deoarece s-a opus dezvoltării sociale, s-a rupt de forţa vie şi binefăcătoare a umanismului proletar.

Trăsăturile moralei comuniste caracteristice omului de tip nou asigură în acelaşi timp varietatea inepuizabilă a caracterelor, bogăţia individualităţilor. Au rămas întipărite în mintea cititorilor scene diferite din cărţile renumite ale literaturii sovietice, scene care probează diversitatea chipurilor umane, plămădite dintr-un aluat comun: lupta revoluţionară pentru construirea socialismului şi comunismului.

Iată-l pe colonelul Voropaev, rănit de patru ori, cu piciorul retezat, bolnav grav, care întîlnind obrazul îngălbenit, plin de zbîrcituri, al birocratului Coritov, renunţă la visul ademenitor al unei vieţi retrase, tihnite şi simte din nou tentaţia luptei, ascultă cu nesaţ glasul de îmbărbătare al poporului („Fericirea" de P. Pavlenko) Iată-l pe gravul, autoritarul Batmanov, destăinuind cu sfială tovarăşului său Zalchind frămîntările vieţii sale personale, recitindu-i versuri ilustrative din Scipaciov. („Departe de Moscova" de V. Ajaev). Iată-l pe dîrzul Davidov temperînd cu asprime zelul exagerat al impulsivului Nagulnov, sau fîstîcindu-se în faţa surîsului ispititor al Luşcăi („Pămînt desţelenit" de M. Şolohov).

Duşmanii patriei socialiste încearcă prin calomnii despre „nivelarea personalităţii" să terfelească marea literatură sovietică. Ce opun ei acestei literaturi? Uniformitatea „sufletelor veştede", eroi bolnăvicioşi, chinuiţi de dileme tragice, stăpîniţi de porniri instinctuale! Desfrîul moral şi spiritual, degenerescenţa nu sînt semne ale valorii umane, ale diversităţii de caracter.

Gorki sintetiza plastic diferenţa capitală dintre umanismul bolşevic şi concepţia burgheză despre om: „Există numai două feluri de viaţă: putrezire şi ardere. Fricoşii şi lacomii o vor alege pe cea dintîi; curajoşii şi generoşii pe cea de a doua; pentru oricine este limpede de care parte este adevărul".

S. DAMIAN

Poporul romîn va apăra pacea şi cuceririle sale democratice

Scrisoare deschisă d-lui Pierre Lantuéjoul, profesor, clinica obstetricală a facultăţii de medicină — Paris

Scumpe prieten,

De foarte multă vreme nu am mai avut ştiri de la d-ta. Cred totuşi că vechea noastră prietenie n-a suferit din cauza separării noastre, independente de voinţa noastră, datorită groaznicului război trecut.

Din nefericire, spectrul unui al treilea război mondial ne ameninţă în ciuda convingerilor imensei majorităţi a oamenilor, care doresc din toată inima o pace durabilă, pentru desăvîrşirea unui progres real în toate domeniile de activitate.

In calitatea noastră de obstetricieni, obişnuiţi de a duce o luptă de zi cu zi pentru îndepărtarea morţii şi crearea de noi vieţi, noi nu putem concepe un nou cataclism care ar constitui o sfidare a progresului şi a civilizaţiei.

Fac un călduros apel la d-ta de a te alătura poporului francez în lupta sa dreaptă contra remilitarizării Germaniei.

Sînt ferm convins că dumneata eşti de acord cu mine că toţi oamenii de ştiinţă trebuie, printr-un efort comun, să lupte prin toate mijloacele pentru îndepărtarea definitivă a spectrului nenorocit al războiului.

Cu toată prietenia,

Prof. N. GHEORGHIU

Poporul nostru va răspunde aşa cum se cuvine celor ce vor să ne distrugă căminele

Adunările oamenilor muncii din regiunea Hunedoara

HUNEDOARA. — In întreaga regiune Hunedoara, oamenii muncii din întreprinderi, instituţii şi de pe ogoare, îşi manifestă adeziunea la Declaraţia reprezentanţilor popoarelor iubitoare de pace la Conferinţa de la Moscova şi înfierează acţiunile cercurilor agresive din occident care, prin reînvierea militarismului german vor să declanşeze un nou război mondial.

Femeile muncitoare, intelectuale şi gospodinele din oraşul Hunedoara s-au adunat zilele acestea în sala cinematografului „Maxim Gorki". Despre însemnătatea Declaraţiei comune a celor opt state participante la Conferinţa de la Moscova şi rolul ei în menţinerea păcii a vorbit muncitoarea Maria Stoica de la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara.

„Imperialiştii trebuie să ştie — a spus în cuvîntul ei Viorica Murgu — că dacă vor încerca să ne distrugă căminele şi viaţa noastră fericită şi a copiilor noştri, poporul nostru, alături de celelalte popoare iubitoare de pace, le va răspunde aşa cum se cuvine".

La clubul muncitoresc „23 August" din Deva s-au întrunit numeroşi profesori, ingineri, jurişti, medici şi muncitori.

Despre marele pericol al reînvierii militarismului german a vorbit dr. Andronic Răulea. Vorbitorul a subliniat că poporul nostru este hotărît să lupte pentru zădărnicirea maşinaţiunilor întreprinse de cercurile agresive în scopul dezlanţuirii unui nou război mondial. Participanţii la adunare şi-au exprimat adeziunea la Declaraţia comună a statelor participante la Conferinţa de la Moscova.

Numeroşi cetăţeni, participanţi la mitingurile care au avut loc în întreprinderile, instituţiile, şcolile, precum şi în satele regiunii Hunedoara au hotărît să nu-şi precupeţească eforturile pentru a obţine noi succese în muncă, pentru a contribui astfel la înflorirea patriei noastre şi la întărirea capacităţii ei de apărare.

Sîntem o forţă puternică care va apăra cu străşnicie pacea

Adunarea învăţătorilor şi profesorilor şcolilor elementare, medii şi profesionale din Capitală

Invăţătorii şi profesorii şcolilor elementare, medii şi profesionale din Capitală s-au întrunit sîmbătă seara în sala de festivităţi a şcolii medii de băieţi nr. 1, într-o adunare consacrată discutării problemei asigurării păcii şi securităţii colective în Europa.

Protestînd cu indignare împotriva planurilor agresive ale cercurilor reacţionare din occident care tind la reînvierea militarismului revanşard german, cadrele didactice şi-au arătat hotărîrea de a apăra cu fermitate cuceririle poporului nostru în cei 10 ani de muncă liberă şi creatoare. Cei prezenţi şi-au manifestat adeziunea lor deplină la Declaraţia Conferinţei de la Moscova.

In prezidiul adunării au luat loc învăţători şi profesori: Mihai Niculescu, Petre Victor, Dombi Emeric, Octavia Iacob, Gheorghe Simion, Ştefan Popescu, Ion Lupu, Maria Roşianu, Nicolae Petrolu, Petre Pop, Ion Burdui, Elena Andreescu, Maria Bărbăteî, Ana Febus, Vasile Belu, Elena Matei, Golda Goldhamer, David Volcovici, Iacob Neuman, Berta Marton, Calachidis Periclis.

Adunarea a fost prezidată de Mihai Niculescu, învăţător emerit.

A luat întîi cuvîntul învăţătoarea Alexandrina Sandu — văduvă de război.

Dragi prieteni! Astăzi mă adresez tuturor acelora care au cunoscut ce înseamnă războiul, mă adresez tuturor oamenilor iubitori de pace de pretutindeni. Să spunem „Nu" hotărît planurilor de reînviere a armatei germane, de provocare a unui nou război. Să fie siguri acei care vor încerca vreodată să lovească în viaţa noastră paşnică, în ce avem mai scump, în viitorul luminos al copiilor noştri, că îşi vor căpăta riposta cuvenită.

In numele profesorilor tineri, profesoara Ana Basarabeanu, a spus: „Tineretul patriei noastre, din şcoli, din fabrici şi de pe ogoare a urmărit cu emoţie şi încredere lucrările Conferinţei de la Moscova. El îşi dă mîna cu tineretul din celelalte ţări care au participat la Conferinţa de la Moscova, formînd un bloc de neclintit. Tineretul din şcolile noastre este hotărît să lupte pentru apărarea viitorului luminos al patriei, pe care îl-l ameninţă astăzi imperialiştii. Noi profesorii tineri am pornit de pe băncile facultăţilor să educăm un tineret nou şi-l vom educa în spiritul dragostei de muncă şi de patrie, şi fără îndoială el va deveni un vrednic apărător al cuceririlor poporului muncitor.

Alter din tot sufletul la hotărîrile Conferinţei de la Moscova şi-mi iau angajamentul să muncesc cu entuziasm la educarea patriotică a tinerei generaţii" — a încheiat vorbitoarea.

„In timp ce în apusul Europei, imperialiştii fac pregătiri înfrigurate pentru reînvierea celui mai crunt duşman al păcii şi libertăţii popoarelor, militarismul german, — a spus învăţătoarea Calia Borcea — Conferinţa de la Moscova a subliniat hotărîrea ţărilor lagărului democrat de a apăra pacea în lume şi independenţa lor naţională.

Nouă învăţătorilor ne revine sarcina de onoare de a continua cu eforturi sporite să facem educaţia patriotică a tineretului nostru, să-i dezvoltăm dragostea pentru cuceririle democrat-populare, să-i educăm vigilenţa revoluţionară şi să facem din fiecare elev al nostru un om adevărat pe care patria să se poată sprijini oricînd pentru apărarea şi făurirea vieţii noi".

„Ca învăţător şi invalid de război care am suferit mult în ultimul război mondial — a spus Ion Sucitu — mă voi strădui să sădesc în sufletul elevilor din şcoala unde lucrez dragostea de patrie şi ura împotriva oricăror încercări ale imperialiştilor de a turbura liniştea noastră. Noi lagărul democraţiei şi socialismului sîntem o forţă puternică, o forţă care va fi în stare să apere cu străşnicie pacea şi libertăţile cucerite".

Profesoara Rene Davidovici, de la şcoala medie tehnică de comerţ şi cooperaţie, luînd cuvîntul, a spus:

„Susţin cu tărie hotărîrile Conferinţei de la Moscova cu privire la asigurarea păcii şi securităţii colective în Europa. Voi lupta din tot sufletul pentru aplicarea lor. Eu am simţit pe propria mea piele ce înseamnă militarismul german, sînt unul din puţinii supraviţuitori ai lagărului morţii de la Auschwitz. Nu găsesc cuvinte destul de tari ca să pot descrie bestialităţile săvîrşite de criminalii fascişti.

Nu pot şi nu putem uimite ca organizatorii lagărului de la Auschwitz şi ucigaşii milioanelor de oameni nevinovaţi, ucigaşii părinţilor, fraţilor şi ai surorilor noastre să primească din nou arma în mînă. De aceea protestez cu fermitate împotriva ratificării acordurilor de la Londra şi Paris, care pregătesc reînvierea militarismului german. Susţin cu toata tăria declaraţia Conferinţei de la Moscova.

Dacă duşmanul ar cuteza să încalce pămîntul patriei mele sînt hotărîtă să lupt pentru apărarea cuceririlor noastre, pentru apărarea vieţii noastre libere şi fericite"

Invăţătorul Alecu Dumitriu a spus:

„Hotărîrile conferinţei de la Moscova au scos în evidenţă unitatea de nezdruncinat a lagărului păcii şi socialismului.

Vom sprijini prin întreaga noastră activitate aceste hotărîri şi vom lupta pentru realizarea lor.

Noi învăţătorii am primit cu cea mai deplină adeziune Declaraţia Conferinţei de la Moscova. Atunci cînd cercurile agresive din Apus vor încerca să lovească în munca noastră paşnică, ele vor simţi pe propria lor piele, hotărîrea noastră fermă de a ne apăra marile cuceriri obţinute, de a ne apăra viitorul nostru fericit".

In cuvîntul său, învăţătorul pensionar Gheorghe Simion a spus: Oamenii muncii din generaţia mea au cunoscut din plin şi mizeria exploatării burghezo-moşiereşti şi suferinţele, cruzimile, jafurile şi pustiirile celor două războaie mondiale, pricinuite de Wehrmacht. Au fost măceluri şi jafuri cum nu s-au închipuit şi tinerii generaţiei mele au suferit şi au murit fără număr.

Eram în drept, noi cei care cunoscusem războiul, să ne aşteptăm la o pace trainică, eram în drept să muncim în linişte, să creăm în linişte.

Astăzi, cercurile agresive din Apus ne ameninţă cu reînarmarea Wehrmachtului, cu un al treilea război.

Ţările europene iubitoare de pace şi-au spus cuvîntul lor la Moscova. Şi de va fi nevoie, întregul nostru popor, bărbaţi şi femei, tineri şi bătrîni, vom şti să ne apărăm viaţa noastră fericită.

Şi alături cu forţele unite ale popoarelor iubitoare de pace vom zdrobi orice încercare de agresiune din partea ţiitătorilor la război.

Aceasta este făclia generaţiei mele, făclia iubirii de ţară, a patriotismului, pe care o transmitem generaţiei prezente cu toată încrederea, cu toată dragostea şi cu urarea de mari biruinţe".

La sfîrşit, cadrele didactice au adoptat o moţiune prin care salută cu căldură Declaraţia Conferinţei de la Moscova şi îşi exprimă adeziunea lor totală la acest document istoric. (Agerpres)

Fermi apărători ai cauzei păcii

Intrunirea reprezentanţilor cultelor din regiunea Iaşi

IAŞI. — Reprezentanţii cultelor religioase din regiunea Iaşi s-au întrunit în ziua de 17 decembrie în palatul mitropolitan.

Cu acest prilej, prof. univ. Jean Livescu, preşedintele Comitetului regional de luptă pentru pace Iaşi, rectorul Universităţii „Al I. Cuza", a făcut o expunere asupra situaţiei internaţionale.

Mitropolitul Moldovei şi Sucevei, Sebastian Rusan episcopul Teofil al Romanului şi Huşilor, preotul Tălmăcel, reprezentantul cultului catolic din regiunea Iaşi, rabinul S. Guttman, reprezentantul cultului mozaic, preotul Bartolomeu Ioan, reprezentantul cultului creştin de rit vechi, şi alţii, au arătat, în numele credincioşilor lor, că sînt solidari cu hotărîrile Conferinţei de la Moscova menite să asigure securitatea colectivă şi pacea în întreaga Europă.

S-a adoptat apoi în unanimitate o moţiune care afirmă hotărîrea neclintită a reprezentanţilor cultelor din regiunea Iaşi de a fi alături de întregul nostru popor, fermi apărători ai cauzei păcii.

NOTE ŞI COMENTARII

Cînd un director are prea multă iniţiativă

Ca să puteţi afla despre ce e vorba, trebuie să ştiţi mai întîi că directorul Editurii de Cultură Fizică şi Sport, este tovarăşul Andrei Toanchina.

Probabil foarte mulţumit de felul în care instituţia pe care o conduce îşi duce activitatea, tovarăşul director s-a gîndit că n-ar fi rău dacă ar începe să „facă ordine" şi în alte instituţii. Pentru început a ales ca obiect al contribuţiei sale problema spaţiului locativ. Şi tovarăşul director Toanchină a avut o idee genială, pe care fără întîrziere a început să o pună în aplicare. Cu de la sine putere a pornit să emită diferiţilor cetăţeni ordine de repartizare pentru locuinţe. Şi ca acestea să aibă „tăria legală", le-a aplicat ştampila instituţiei sale. După aceea, şi-a pus cu multă bunăvoinţă semnătura pe hîrtia unde stă scris negru pe alb că tovarăşului X i s-a repartizat o locuinţă la etajul I, în strada Aristide Briand nr. 21. Şi aşa mai departe cu tovarăşul Y, Z şi ceilalţi în majoritate funcţionari ai instituţiei pe care o conduce.

Cît de înduioşătoare grijă părintească! Numai că ea vine în contradicţie cu legile statului, ştirbeşte autoritatea organelor locale ale puterii de stat şi provoacă încurcături grave cetăţenilor care au obţinut în mod legal repartizări pentru locuinţe în clădirea respectivă şi care au într-adevăr nevoie de acestea.

Credem că de aceeaşi părere sînt şi organele competente, care vor lua fără îndoială de urgenţă măsurile cuvenite pentru sancţionarea exemplară a acestui caz de încălcare a legalităţii socialiste.

Vine trenul, nu s bilete

Sîmbătă, 11 decembrie, ora 23, în faţa casei de bilete a staţiei C.F.R. Deva, un număr apreciabil de cetăţeni aşteptau să-şi cumpere bilete. Pînă la venirea trenului personal 2004, mai era o jumătate de ceas. Minutele se scurgeau, dar casierul pe nume Constantin Bejan, nu era de găsit nicăieri. Instîrşit, cu cinci minute înainte de sosirea trenului în staţie, a apărut grăbit şi mult aşteptatul casier. Cînd trenul a frînat în staţie, doar cîţiva din călătorii care au aşteptat mai bine de o jumătate de ceas în faţa ghişeului, se aflau în posesia biletelor de tren. Ceilalţi, fie că s-au urcat în tren fără bilete, fie că au rămas pe jos.

Cu cîteva ceasuri mai tîrziu, acelaşi lucru s-a întîmplat şi în staţia Teiuş. O singură casă de bilete şi aceea deschisă doar în preajma sosirii trenului accelerat 401 în staţie, n-a putut deservi toţi pasagerii doritori să-şi continue călătoria cu acceleratul pomenit.

Lucruri asemănătoare se mai întîmplă şi în alte staţii de cale ferată, îndeosebi în cele cu un trafic mare de călători.

Printre alte dispoziţii ale organelor C.F.R. există şi aceea care stabileşte că în staţiile cu un trafic mare de călători, casele de bilete trebuie să fie deschise permanent. De ce atunci în unele locuri aceste dispoziţii sînt „respectate" tocmai pe dos? Poate conducerea Ministerului Căilor Ferate va lămuri această nedumerire.

Este, dar pe jumătate

O pipetă este un tub de sticlă cu un mic orificiu şi cu o pompă de cauciuc. Un lucru mărunt. Pe cît de simplu însă, pe atît de util.

Acum cînd vremea s-a răcit, gripele au devenit mai frecvente. Cei mai puţini prevăzători sînt uşor expuşi acestei maladii, proprie sezonului de iarnă. Aproape din toate reţetele prescrise de medici, nu lipsesc picăturile pentru nas ce trebuie măsurate cu pipetele.

Dar de unde să cumperi pipete? La farmacii şi drogherii nu se găsesc.

Este adevărat că lipsesc din magazine, dar jumătate din ele se găsesc totuşi în depozite. Spunem „jumătate", pentru că în depozitele Centrofarm există numai tuburile de sticla. Cealaltă jumătate, adică pompele de cauciuc, sînt aşteptate să sosească de multă vreme de la fabrica „Nikos Beloiannis" din Timişoara. Această întreprindere mai datorează Direcţiei Generale Farmaceutice din Ministerul Sănătăţii peste 130.000 pompe de cauciuc în contul anului 1954.

Cu toate că au fost făcute nenumărate intervenţii pe lîngă Ministerul Industriei Uşoare în acest sens, contractul a rămas pînă în cele din urmă tot nerespectat.

Pentru cetăţeni însă, pipetele sînt foarte necesare. De aceea ministerul trebuie să acorde o mai mare atenţie acestor produse atît de utile. Poate că atunci pipetele nu vor mai apare în magazine doar „printre picături".

Acţiunile piraterești ale S. U. A. în mările Chinei

Prof. univ. E. Glaser

Manevrele guvernului S.U.A. la O.N.U. pentru ca, folosind maşina de vot, să respingă propunerea sovietică de curmare a acţiunilor agresive împotriva Republicii Populare Chineze şi de stabilire a răspunderii ce revine flotei maritime militare a S.U.A. pentru aceste acţiuni, precum şi încheierea la 2 decembrie a „tratatului" de „securitate mutuală" dintre guvernul S.U.A. şi Cian Kai-şi atrag atenţia popoarelor iubitoare de pace asupra focarului de război pe care forţele agresive caută să-l organizeze în mările chineze, avînd ca centru insula Taivan, cotropită de Statele Unite.

La 27 iunie 1950 Statele Unite au ocupat în mod oficial Taivanul, trecînd răţiş la transformarea lui într-o colonie şi bază militară proprie. In cursul anului 1951 insula Taivan era împînzită de peste 6000 de „consilieri" şi specialişti militari americani. Cînd Eisenhower a devenit preşedinte al Statelor Unite, politica S.U.A. a căpătat un caracter şi mai agresiv. Prima măsură a noului guvern a fost proclamarea politicii aşa numitei deneutralizări a Taivanului ceea ce însemna în fapt instigarea bandiţilor ciankaişişti la intensificarea acţiunilor provocatoare în apele teritoriale şi în regiunile de litoral ale Chinei continentale. Vasele militare americane au violat de 336 ori din iunie 1950 pînă în februarie 1954 apele teritoriale ale Chinei, iar avioanele americane de 7632 ori graniţele aeriene ale Republicii Populare Chineze. Cu începere din februarie 1951, guvernul S.U.A. încearcă să blocheze coastele chineze, adică să împiedice comerţul maritim internaţional cu China.

Incercînd să aplice blocada împotriva Republicii Populare Chineze, sau împiedice comerţul Chinei Populare cu alte ţări, guvernul Statelor Unite ale Americii patronează capturarea de către vase militare ciankaişiste a vaselor chineze şi a vaselor străine care se îndreaptă spre China pentru a face comerţ, sau vin din porturi chineze. Date complete nu sînt încă cunoscute, dar se ştie sigur că în decursul ultimilor cîţiva ani au fost săvîrşite atacuri asupra unui număr de peste 470 vase chineze şi cel puţin 67 de vase străine, printre care vase aparţinînd Uniunii Sovietice (ca de exemplu vasul petrolier „Tuapse"), Poloniei, Angliei, Danemarcei, Norvegiei, Italiei, Olandei, statului Panama, Greciei şi Germaniei occidentale — numărul cel mai mare de atacuri fiind săvîrşit asupra unor vase engleze. Dintre vasele atacate, unele au fost reţinute cu forţa, altele scufundate, iar altele au fost jefuite.

Guvernul Statelor Unite ale Americii răspunde de acţiunile bandiţilor ciankaişişti pentru că ele sînt săvîrşite în apele mărilor chineze controlate în prezent de către flota de război americană, pentru că toate aceste acţiuni se fac din ordinul, cu sprijinul financiar şi de armament al guvernului S.U.A. şi pentru că forţele armate americane colaborează activ la săvîrşirea tuturor acestor atacuri.

Astfel avioane militare americane efectuează sistematic de multă vreme zboruri deasupra vapoarelor comerciale sovietice care navighează în apele mărilor din Extremul Orient şi în special în regiunea insulei Taivan. Aceste avioane apar în zbor razant la o distanţă ce prezintă pericol pentru vasele sovietice, planează de cîteva ori deasupra vaselor şi uneori se roteşc deasupra lor timp de o oră. Asemenea acţiuni inadmisibile ale avioanelor militare americane servesc în mod incontestabil ca sursă de informare cu caracter de spionaj cu privire la vasele sovietice (şi ale altor state) care navighează în largul insulei Taivan. Aceste acţiuni au drept scop provocarea unor acţiuni pirateşti din partea vaselor de război ciankaişiste.

Paralel şi concomitent cu atacarea vaselor de comerţ chineze precum şi a vaselor comerciale străine care se îndreaptă spre porturi chineze sau din dinspre porturi chineze, se desfăşoară în mod sistematic necontenite atacuri împotriva regiunii de coastă chineze. Avioane de război americane purtînd pe aripi culorile şi însemnele Chinei gomindaniste bombardează sate şi oraşe de pe coasta chineză, mitraliază bărci de pescari, scufundă asemenea bărci, incendiază vase aflate în porturi sau în apele teritoriale chineze.

Legătura dintre violările libertăţii de navigaţie în marea liberă din jurul insulei Taivan şi a coastelor chineze cu celelalte acţiuni provocatoare ale guvernului S.U.A. rezultă şi din faptul că toate aceste acţiuni au căpătat o intensitate deosebită în condiţiile create prin încetarea ostilităţilor în Indochina, ca rezultat al luptei popoarelor vietnamez şi francez pentru încetarea războiului murdar, colonialist, din Indochina.

Nu trebuie pierdut din vedere faptul că ocuparea insulei Taivan, a strîmtorii Taivan precum şi a insulelor Penhuledao fusese ordonată de Truman la 25 iunie 1950 sub pretextul că aceasta ar fi necesar, pentru a „localiza", chipurile, ostilităţile din Coreea. Dar ostilităţile din Coreea au încetat, — datorită iniţiativei de pace a R.P.D. Coreene, a R.P. Chineze sprijinite puternic de către U.R.S.S. şi celelalte state din lagărul democrat, de voinţa de pace a tuturor popoarelor, — încă din iulie 1953. De atunci ocuparea Taivanului şi controlarea prin flota de război americană a apelor din jurul Taivanului nu mai avea nici măcar această aparenţă de „justificare". La 21 iulie 1954 se stingea şi focul din Indochina. Destinderea în relaţiile internaţionale pe care aceste evenimente istorice o oglindeau şi o serveau, nu era şi nu putea fi pe placul incendiatorilor.

Este limpede că guvernul S.U.A., care controlează apele din jurul insulei chineze Taivan, cunoaşte operaţiunile întreprinse de către bandele ciankaişiste şi faptul că Cian Kai-şi nu ar putea să se dedea la atacurile sale banditeşti dacă nu ar „lucra" cu autorizaţia, mai mult, dacă nu ar acţiona din ordinul guvernului S.U.A.

Este limpede de asemenea că Cian Kai-şi nu ar dispune de forţele navale necesare pentru exercitarea acestor acţiuni pirateşti, dacă aceste forţe nu i-ar fi puse la dispoziţie de către guvernul american, de către flota 7-a de război americană, staţionată în apele din jurul Taivanului.

Acţiunile amintite mai sus, de atacarea, reţinerea, jefuirea, capturarea sau scufundarea de vase comerciale chineze sau aparţinînd altor state constituie, din punct de vedere al dreptului internaţional, crima de piraterie, adică tîlhăria pe mare.

Uniunea Sovietică, Angliia, Polonia, Danemarca şi celelalte state ale căror vase au fost atacate în modul arătat mai sus nu se găsesc în stare de război cu niciun stat din lume. Prin urmare nici un stat din lume nu este în drept să oprească în apele mării libere vasele care poartă pavilionul oricărnia din aceste state, necum să le captureze, să le jefuiască sau să le scufunde.

In marea liberă, adică pe tot întinsul mărilor — cu excepţia unei fîşii strîmte de-a lungul coastei, numită mare teritorială şi supusă unor reguli de drept speciale — vasele tuturor statelor au dreptul să navigheze, fără a putea fi oprite de alte vase decît de vasele de război ale propriului lor stat. Astfel de exemplu în Marea Chineza, care este o mare liberă, un vas sovietic nu poate să fie oprit în mod licit decît de un vas de război sovietic. Violarea acestei reguli elementare unanim recunoscute a dreptului internaţional înseamnă o atingere gravă adusă suveranităţii statului al cărui pavilion poartă vasul oprit, înseamnă totodată o violare a principiului libertăţii de navigaţie în marea liberă, care este o instituţie de bază a dreptului internaţional.

Dacă statele însăşi nu au dreptul să oprească în marea liberă vasele comerciale ale unor state cu care nu se găsesc în stare de război, se înţelege că cu atît mai puţin poate să aibă un asemenea drept nişte particulari. Oprirea de către particulari a unor vase comerciale, jefuirea lor, reţinerea lor, scufundarea lor, constituie crima de tîlhărie pe mare, crima de piraterie.

Camuflajul folosit de guvernul S.U.A. în săvîrşirea sistematică, în proporţii de masă, a acestor acte de piraterie, de a echipa vase de război americane cu marinari ciancaişişti, care sub pavilionul gomindanist să exercite blocada ilicită, agresivă, instituită, cu violarea dreptului internaţional, de către guvernul S.U.A. împotriva Chinei Populare, nu-l poate apăra de răspundere pe acesta din urmă.

Blocada însăşi, cînd are loc în timp de pace, constituie un act potrivnic dreptului internaţional, un act de agresiune. Definiţia agresiunii cuprinde, pe lîngă alte fapte de violare a păcii, şi blocada în timp de pace a coastelor şi porturilor unui stat de către flota de război a altui stat. Or guvernul S.U.A. nu a declarat război Chinei şi nici nu susţine că ar exista stare de război între S.U.A. şi China.

Imediat după semnarea hotărîrilor de la Geneva a început intensificarea incursiunilor avioanelor americane sub camuflaj şi cu echipaj ciancaişist, s-a produs atacarea de către avioane militare americane pornite de pe vase port-avioane americane a două avioane chineze şi doborîrea lor în flăcări, s-a efectuat bombardarea coastei chineze în dreptul insulei Quemoy, aflată sub ocupaţia americano-ciancaişistă. Dacă la aceste fapte adăugăm acordarea de noi împrumuturi masive lui Cian Kai-şi de către guvernul S.U.A. şi, în sfîrşit, încheerea, la 2 decembrie 1954, a aşa zisului „tratat de securitate mutuală" între guvernul S.U.A. şi clica lui Cian Kai-şi devine limpede că tot lanţul de acte ilegale, de violări ale libertăţii de navigaţie în mările chineze, constituie o parte integrantă a pregătirilor de război ale imperialismului american.

In lumina acestor fapte devine clar că în planurile agresive ale imperialismului american, staţionarea ilegală a forţelor armate ale S.U.A. în Taivan şi pe insulele Penhuledao (Pescadores) precum şi în strîmtoarea Taivan este menită să asigure centrul unui sistem militar agresiv, care pornind din Japonia şi din Coreea de sud, trecînd prin Taivan, Filipine, Tailanda, Pakistan, să încercuiască dinspre sud Republica Populară Chineză şi să unească acest sistem agresiv, din Pacific, cu sistemul agresiv, reprezentat prin Blocul Atlanticului de nord, unde rolul de cap de pod principal îl este destinat, după cum se ştie, Germaniei occidentale.

Acordurile de la Londra şi Paris, care au drept scop imediat reînvierea Wehrmachtului, ca şi pirateria executată de clica lui Cian Kai-şi în apele mărilor chineze fac parte prin urmare din una şi aceeaşi politică a forţelor agresive, care are drept scop să împiedice destinderea încordării internaţionale şi să pregătească dezlanţuirea unui nou război.

Tocmai faptul că operaţiile piraţilor maritimi şi aerieni ciankaişişti fac parte din planurile agresive ale guvernului S.U.A. explică scopul real al aşa zisului tratat de securitate mutuală încheiat la 2 decembrie de guvernul S.U.A. cu Cian Kai-şi. Scopul mărturisit al „tratatului" este de a „legaliza" intervenţia armată a Statelor Unite ale Americii împotriva poporului chinez, dacă acesta va porni la eliberarea Taivanului.

Deosebit de grăitoare în această privinţă este şi declaraţia făcută la postul de radioteleviziune New York de către şeful delegaţiei engleze la O.N.U., ministrul secretar de stat Anthony Nutting (la 12 decembrie) în care acesta arăta că dacă R. P. Chineză ar elibera Taivanul, aceasta ar constitui, chipurile, un atac asupra unui „membru al O.N.U." şi că „desigur Marea Britanie va trebui să ia atitudine în calitate de membră a O.N.U." Prin această declaraţie imperialismul englez se autodemască în faţa întregii omeniri ca un violator cinic al obligaţiilor sale faţă de R publica Populară Chineză şi recunoaşte în mod făţiş esenţa planurilor agresive ale puterilor occidentale.

Marea Britanie a recunoscut guvernul R.P. Chineze încă din 1950, iar cu ocazia Conferinţei de la Geneva (26 aprilie — 21 iulie 1954) a convenit cu R. P. Chineză de a proceda reciproc la instalarea unor reprezentanţe diplomatice permanente normale. Consecinţa logică şi juridică a recunoaşterii guvernului R.P. Chineze nu poate fi decît constatarea că aşa zisul guvern ciankaişist, alungat din China continentală de mînia poporului chinez, nu reprezintă China, ci constituie o mînă de trădători de patrie, întreţinuţi de un guvern străin, guvernul S.U.A. In consecinţă, dacă guvernul R.P. Chineze va proceda la curăţirea insulei chineze Taivan de această bandă, aceasta nu poate fi înfăţişat de guvernul englez, care — spre deosebire de guvernul american — a recunoscut Republica Populară Chineză, ca un „atac asupra unui membru al O.N.U.", fiind vorba de o acţiune internă a guvernului legitim pentru restabilirea ordinei legale într-o parte a teritoriului său. Declaraţia din 12 decembrie a lui Anthony Nutting violează aşa dar obligaţiile elementare decurgînd pentru Anglia din faptul recunoaşterii Republicii Populare Chineze şi constituie totodată un document tipic de perfidie imperialistă, demn de a sta alături de poziţia lui Churchill, care în 1945 ordona lui Montgomery să ia măsurile necesare pentru a lupta în comun cu hitleriştii împotriva Uniunii Sovietice, aliatul Marii Britanii, în timp ce mulţumea comandamentului sovietic, în persoana lui I. V. Stalin, pentru dezlanţuirea uriaşei ofensive sovietice care a salvat armata britanică de la un al doilea Dunkerque în Ardeni.

Dar toate planurile agresive urzite de instigatorii la un nou razboi mondial se lovesc de uriaşa tărie a popoarelor lagărului democrat. In ceea ce priveşte actele de piraterie din apele chineze, cît şi incursiunile criminale în domeniul aerian chinez, este limpede că ele nu vor putea împiedica realizarea dreptului R.P. Chineze de a elibera Taivanul.

Incercînd să împiedice prin „tratatul" de securitate mutuală încheiat cu Cian Kai-şi eliberarea Taivanului de către poporul chinez, guvernul S.U.A. atentează la suveranitatea şi integritatea teritorială a Chinei, se amestecă în afacerile interne ale Chinei, pregăteşte extinderea agresiunii împotriva Chinei, sporeşte pericolul de război în Extremul Orient, agravează încordarea internaţională în întreaga lume şi violează în felul acesta principii fundamentale, unanim recunoscute ale dreptului internaţional.

Poporul chinez doreşte fierbinte pacea, dar el nu cerşeşte pacea cu preţul teritoriului şi suveranităţii sale. Sacrificarea teritoriului şi suveranităţii nu poate asigura o pace adevărată, ci duce numai la o nouă agresiune, după cum arată experienţa de la Mukden (1931) şi München (1938). Poporul chinez înţelege că pacea poate fi apărată numai prin rezistenţa opusă agresiunii.

In lupta pentru apărarea cauzei sale drepte poporul chinez nu este singur. Alături de el stau, zi de împotriva uneltirilor forţelor agresive, toate statele marelui lagăr democrat, în frunte cu Uniunea Sovietică, toate popoarele iubitoare de pace. Declaraţia din 15 decembrie a Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. în legătură cu „tratatul" dintre S.U.A. şi clica lui Cian Kai-şi, arată că guvernul U.R.S.S. împărtăşeşte întru totul poziţia Republicii Populare Chineze. Sprijinul Uniunii Sovietice întruchipat în această Declaraţie, constituie un serios avertisment dat amatorilor de aventuri războinice, subliniază perspectiva sigură a victoriei poporului chinez în lupta sa dreaptă. Citind Declaraţia guvernului sovietic din 15 decembrie, care cere retragerea trupelor americane din Taivan, insulele Penhuledao şi din strîmtoarea Taivanului şi încetarea acţiunilor agresive împotriva Republicii Populare Chineze, ne amintim de cuvintele, pe deplin valabile şi astăzi, rostite acum 30 de ani de marele patriot chinez Sun Yat-sen: „Nu uitaţi, că acolo, în Rusia liberă a răsunat chemarea: „Jos mîinile de pe China". Capitaliştii europeni vor ironiza poate această lozincă, gîndindu-se că ea nu are valoare practică, deoarece Uniunea Sovietică este departe de China. Dar tocmai în aceasta constă importanţa lucrului, că pentru lozincile care răsună din Moscova, nu există distanţă. Ele zboară ca fulgerul în jurul întregului pămînt şi găsesc ecou în inima fiecărui om al muncii... Noi ştim că Sovietele nu iau niciodată partea unei cauze nedrepte. Dacă ei, sovieticii, sînt cu noi, înseamnă că adevărul este cu noi, şi adevărul nu poate să nu învingă, dreptul nu poate să nu triumfe asupra silniciei".

Declaraţia lui V. M. Molotov, premiză pentru normalizarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Japonia

ŞANHAI 18 (Agerpres). — După cum reiese din relatările postului de radio Tokio, declaraţia ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, în problema relaţiilor cu Japonia a stîrnit ecouri însufleţite în Japonia.

La 17 decembrie, cabinetul Hatoyama s-a întrunit în şedinţă specială pentru a discuta declaraţia lui V. M. Molotov. După cum se anunţă însă, guvernul nu a luat nici o hotărîre. Tot la 17 decembrie a avut loc o conferinţă extraordinară a funcţionarilor superiori din Ministerul Afacerilor Externe al Japoniei, în care a fost discutată de asemenea declaraţia lui V. M. Molotov. După această conferinţă, un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe a spus că „este posibil ca declaraţia lui Molotov să servească ca punct de plecare pentru reglementarea relaţiilor japono-sovietice". El a adăugat însă imediat că este necesar să se manifeste „prudenţă", întrucît Japonia „nu s-a consultat încă cu guvernul american în această problemă".

Corespondentul din Tokio al agenţiei United Press transmite că la 17 decembrie, după şedinţa de cabinet, ministrul Afacerilor Externe al Japoniei, Şigheimitu, a luat cuvîntul în cadrul unei conferinţe de presă pe marginea declaraţiei din 16 decembrie a ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, în problema relaţiilor cu Japonia.

„Declaraţia lui Molotov, a spus Şigheimitu, a fost o surpriză... Faptul că Rusia care a respins tratatul de pace de la San-Francisco a făcut această declaraţie constituie un vădit pas înainte. Trebuie să urmărim cu atenţie evoluţia evenimentelor în viitor".

El nu a anunţat însă ce măsuri va lua guvernul japonez în acest sens. Potrivit altor informaţii primite din Tokio, guvernul japonez, ţinînd seama de starea de spirit a cercurilor comerciale şi industriale, consideră că încă înaintea normalizării depline a relaţiilor, trebuie să înceapă tratative cu Uniunea Sovietică în problemele pescuitului, telecomunicaţiilor şi comerţului.

Guvernul finlandez şi-a prezentat demisia

HELSINKI 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 decembrie s-a examinat în Seim în a treia şi ultima citire proiectul de lege al guvernului care prevede prelungirea cu un an a legii cu privire la împuternicirile economice extraordinare ale guvernului. Dat fiind caracterul constituţional al legii, ea a fost declarată urgentă. Înaintea punerii la vot a propunerii cu privire la declararea legii ca urgentă, a luat cuvîntul primul ministru Kekkonen, care a arătat că dacă legea va fi remisă spre examinare Seimului următoarei legislaturi, guvernul nu va putea să-şi continue activitatea.

Pentru declararea legii ca urgentă au votat 140 deputaţi contra 51. Deoarece legea nu a întrunit însă numărul necesar de voturi pentru a intra în vigoare, (5/6 din totalul voturilor deputaţilor din Seim), ea va fi remisă spre examinare Seimului următoarei legislaturi.

★

HELSINKI 18 (Agerpres). — TASS transmite: După cum transmite Biroul telegrafic finlandez, primul ministru Kekkonen a vizitat la 17 decembrie pe preşedintele republicii, Paasikivi, şi i-a înmînat o declaraţie în legătură cu demisia guvernului.

Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici

Şedinţele din zilele de 17 şi 18 decembrie

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: Cel de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici a trecut la discutarea rapoartelor şi corapoartelor „Cu privire la situaţia şi sarcinile literaturii sovietice", „Literatura pentru copii şi tineret" şi „Poezia sovietică".

Şedinţa din dimineaţa zilei de 17 decembrie a fost deschisă de scriitorul cazah Gabiden Mustafin.

A luat apoi cuvîntul romancierul Vilis Laţis, care a vorbit despre înflorirea literaturii naţionale letone în anii puterii sovietice.

Scriitorul Lev Kassil, care scrie pentru tinerii cititori, şi-a consacrat cuvîntarea problemelor dezvoltării literaturii pentru copii.

Despre viaţa şi creaţia scriitorilor din Siberia a vorbit Gheorghi Markov.

Delegaţii la Congres şi oaspeţii au întîmpinat cu căldură pe scriitorul Ciou Ian, care, în numele milioanelor de cititori ai Chinei populare, a salutat din inimă pe scriitorii sovietici.

În aplauzele asistenţei, Ciou Ian a remis Congresului un dar din partea oamenilor muncii chinezi — două vase lucrate cu măiestrie.

★

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din după amiaza zilei de 17 decembrie a celui de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici a continuat discuţia cu privire la problemele creaţiei literare. Au luat cuvîntul scriitorul lituanian Antanas Vienuolis, Suleiman Raghimov, reprezentant al scriitorilor din Azerbaidjan, scriitorul ucrainean Oles Gonciar, poetul gruzin Iraklii Abaşidze. Ei au vorbit cu un sentiment de profundă satisfacţie despre importantele progrese înregistrate de literaturile republicilor lor în ultimii 20 de ani.

A luat apoi cuvîntul scriitorul Ilya Ehrenburg.

Referindu-se la creaţia scriitorilor sovietici, Ilya Ehrenburg a subliniat că literatura sovietică trebuie să fie veridică; or, unii autori prezentînd pe eroii lor în culori trandafirii nu fac decît să-l sărăcească din punct de vedere spiritual. Un scriitor nu este un observator al vieţii, el este făuritorul ei. Descriind lumea spirituală a omului, el îl schimbă prin aceasta, el ajută oamenilor să se înalţe, să devină mai buni şi mai puternici. Trăim vremuri minunate — a spus în continuare Ehrenburg. Sub ochii noştri dispar unele laturi negative ale vieţii. Principiile înalte ale solidarităţii internaţionale, ale adevăratei democraţii socialiste, grija faţă de soarta fiecăruia, adică umanismul nostru sovietic, se afirmă tot mai mult şi triumfă. Niciodată şi nicăieri literatura n-a ocupat un loc atît de înalt şi de răspundere ca astăzi la noi. De la noi se aşteaptă mult şi nouă ni se cer multe. Statul sovietic, partidul, ne-au creat condiţii minunate. Societatea sovietică se află astăzi la un nivel atît de înalt încît sîntem în drept să prevedem o înflorire fără precedent a literaturii noastre.

Adresîndu-se asistenţei, Ilya Ehrenburg a spus în încheiere:

Prieteni! Duşmanii umanismului, duşmanii progresului, duşmanii poporului caută să oprească mersul vremii. Ei ameninţă să înece viitorul în sînge. Vom apăra din răsputeri pacea, dar dacă nişte smintiţi vor îndrăzni să ridice mîna pentru a lovi în speranţa întregii omeniri, ei se vor izbi de un popor care dispune nu numai de o armată puternică, ci şi de o industrie înaintată. Ei se vor izbi de un popor care are o inimă mare şi o literatură mare.

★

MOSCOVA 18 (Agerpres) — TASS transmite: La 18 decembrie au continuat lucrările celui de al II-lea Congres unional al scriitorilor sovietici. Delegaţii au continuat să discute rapoartele şi corapoartele cu privire la sarcinile şi situaţia literaturii sovietice.

Prozatorul Veniamin Kaverin, poetul Aleksandr Prokofiev, scriitorul bielorus Petrus Brovka, şi-au consacrat cuvîntările problemelor măestriei profesionale a oamenilor de litere.

Reprezentantul scriitorilor din R.S.S. Moldovenească Andrei Lupan, a relevat că mai mult de jumătate dintre membrii organizaţiilor de scriitori din republică o formează tineretul care şi-a început activitatea literară după Marele Război pentru Apărarea Patriei.

Asistenţa a întîmpinat cu căldură cuvîntarea lui Leon Kruczkowski, laureat al Premiului Internaţional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", preşedinte al Uniunii scriitorilor polonezi. El a salutat călduros Congresul în numele literaţilor polonezi.

Delegaţii şi oaspeţii au mai ascultat la 18 decembrie coraportul lui Aleksandr Korneiciuk, despre dramaturgia sovietică.

Arta noastră dramatică, a declarat el, este o artă multinaţională. Dacă la primul Congres noi am vorbit despre anumite succese ale dramaturgiei dintr-o republică frăţească sau alta, astăzi vorbim despre puternica literatură a popoarelor U.R.S.S., unde nu există numai nume glorioase, ci şi tradiţii glorioase.

Nota guvernului sovietic adresată guvernelor unor ţări europene

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunţat în presă, la nota guvernului sovietic din 13 noiembrie, cu privire la ţinerea unei conferinţe generale europene în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, au fost primite la 29 noiembrie note de răspuns din partea guvernelor Norvegiei, Danemarcei, Belgiei, Olandei, Luxemburgului, Italiei, Greciei, Turciei şi Islandei.

La 17 decembrie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a trimis ambasadei norvegiene la Moscova următoarea notă a guvernului sovietic adresată guvernului Norvegiei.

„Guvernul sovietic, luînd cunoştinţă de răspunsul primit la 29 noiembrie din partea guvernului Norvegiei la nota guvernului U.R.S.S. din 13 noiembrie a.c., în care a fost expusă propunerea sa referitoare la convocarea la Moscova sau la Paris la 29 noiembrie a unei conferinţe generale europene în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, consideră necesar să atragă atenţia guvernului norvegian asupra următoarelor:

În nota sa, guvernul Norvegiei a comunicat refuzul său de a participa la conferinţa statelor europene în problema securităţii colective în Europa propusă de guvernul sovietic de comun acord cu guvernele Republicii Populare Polone şi Republicii Cehoslovace. Refuzînd să participe la menţionata conferinţă, guvernul norvegian nu a prezentat la rîndul său nici un fel de propuneri în această problemă de importanţă vitală pentru toate popoarele europene. În loc de a contribui la unificarea eforturilor tuturor statelor europene în vederea asigurării păcii şi preîntîmpinării reînvierii primejdiei militarismului german, urmările agresiunii căreia au fost în cursul ultimului război resimţite deopotrivă de poporul Norvegiei, ca şi de celelalte popoare europene, guvernul norvegian s-a angajat pe calea sprijinirii acordurilor de la Paris privitoare la remilitarizarea Germaniei occidentale şi la atragerea ei în blocul militar îndreptat împotriva statelor iubitoare de pace din Europa.

Guvernul sovietic continuă să fie convins că o adevărată securitate pentru toate popoarele Europei mari şi mici, poate fi asigurată numai prin renunţarea la planurile de remilitarizare a Germaniei şi de atragere a ei în grupări militare şi prin crearea în Europa a unui sistem eficace de securitate colectivă bazat pe participarea tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor socială şi de stat.

Această poziţie a fost pe deplin sprijinită de guvernele Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria şi Republicii Populare Albania ai căror reprezentanţi au participat la conferinţa ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa, care a avut loc la Moscova între 29 noiembrie şi 2 decembrie, precum şi de guvernul Republicii Populare Chineze, al cărei reprezentant a participat la conferinţă în calitate de observator.

La prezenta notă este anexat textul declaraţiei guvernelor ţărilor europene adoptată de conferinţa de la Moscova şi care exprimă punctul lor de vedere în legătură cu situaţia creată în prezent în Europa.

Note similare au fost adresate guvernelor Danemarcei, Belgiei, Olandei, Luxemburgului, Italiei, Greciei, Turciei şi Islandei.

Puternicul ecou stîrnit în occident de nota sovietică adresată guvernului Franţei

FRANŢA

PARIS 18 (Agerpres). — Nota guvernului sovietic adresată guvernului Franţei la 16 decembrie a produs o puternică impresie asupra cercurilor vieţii publice şi politice franceze. Această notă este larg comentată de ziarele pariziene, care au publicat textul integral sau o expunere foarte amplă a notei.

Ziarul „Franc Tireur" a publicat o expunere relativ amănunţită a conţinutului notei sub titlul „Moscova declară că ratificarea acordurilor de la Paris ar anula tratatul franco-sovietic". Ziarul „L'Aurore" citează următoarea declaraţie a lui Mendès-France cu privire la nota sovietică: „În urma primirii acestei note, nu intenţionez să amînd data deschiderii dezbaterilor în Adunarea Naţională".

Această declaraţie nu l-a împiedicat pe Mendès-France să recunoască că prin tratatul franco-sovietic din 10 decembrie 1944 Franţa s-a obligat să nu intre în nici un fel de alianţe îndreptate împotriva U.R.S.S.

Ziarul „Combat" pune în gardă împotriva greşelilor acelor oameni de stat care „cred sincer că reluarea dialogului cu răsăritul va fi mai uşoară cînd Occidentul va crea o apărare militară trainică, ceea ce înseamnă cînd Germania va fi înarmată".

Cercurile parlamentare franceze au reacţionat de îndată la nota guvernului sovietic. După cum anunţă ziarul „L'Humanité", deputatul socialist Capdeville a declarat la 16 decembrie pe culoarele Adunării Naţionale: „Acum totul este clar. Acum nu se mai poate discuta inutil despre consecinţele acestor acoduri (de la Londra şi Paris)".

Generalul Aumeran, deputat „independent", a spus: „Nota sovietică nu mă miră. Nu poţi pregăti ceva împotriva cuiva şi să afirmi tot odată că-i eşti prieten. Nu se poate să pregăteşti o armată germană împotriva U.R.S.S. şi să te declari aliatul ei."

ANGLIA

LONDRA 18 (Agerpres). — TASS transmite: Presa engleză acordă o atenţie deosebită notei din 16 decembrie a guvernului sovietic adresată guvernului Franţei.

Observatorul diplomatic al ziarului „Times" subliniază că nota nu poate fi trecută sub tăcere în Franţa, deoarece „tradiţiile prieteniei franco-sovietice s-au înrădăcinat adînc în cercurile politice franceze".

În legătură cu nota guvernului sovietic, o serie de ziare subliniază că comisia pentru apărarea naţională a Adunării Naţionale franceze a respins cu o majoritate covîrşitoare de voturi raportul care recomandă ratificarea acordului cu privire la înarmarea Germaniei occidentale.

După părerea ziarului „Daily Sketch", în seara zilei de 16 decembrie s-a ivit la Paris primejdia unei noi crize în problema înarmării Germaniei occidentale.

În legătură cu hotărîrea comisiei pentru apărarea naţională, corespondentul de la Paris al ziarului „Times" este nevoit să recunoască că ea aminteşte din nou că „tratatele de la Londra şi Paris.. şi-au pierdut acum aproape în întregime orice popularitate".

★

LONDRA 18 (Agerpres). — TASS transmite: Asociaţia pentru prietenia anglo-sovietică a adresat o telegramă primului ministru Churchill prin care îi atrage atenţia asupra notei guvernului sovietic adresată Franţei cu privire la incompatibilitatea acordurilor de la Paris cu tratatul franco-sovietic.

În telegramă se spune că avertismentul cuprins în nota sovietică, în sensul că ratificarea acordurilor de la Paris ar duce la anularea tratatului franco-sovietic, este totodată un serios avertisment la adresa guvernului englez. Tratatul anglo-sovietic, se arată în telegramă, încheiat pe 20 de ani prevede că nu poate fi încheiat nici un fel de acord separat cu Germania fără consimţămîntul Uniunii Sovietice.

ITALIA

ROMA 18 (Agenpres). — Presa italiană comentează pe larg nota guvernului sovietic adresată guvernului Franţei. „Acest document, — scrie corespondentul din Moscova al ziarului „Unita", — atît de convingător şi eficient, scoate în evidenţă incompatibilitatea tratatului franco-sovietic cu acordurile de la Paris, opuse unul altuia, deoarece primul este îndreptat împotriva reînvierii unor eventuale agresiuni ale militarismului german, iar cele din urmă sînt îndreptate spre reînvierea militarismului german. În virtutea logicii lucrurilor, prin alăturarea ei definitivă la acordurile de la Paris, Franţa semnează sentinţa de condamnare la moarte a alianţei franco-sovietice căreia îi datorează în mare măsură victoria ei în cel de al doilea război mondial asupra agresorilor şi ocupanţilor nazişti şi faptul că ea există din nou ca naţiune independentă".

Presa burgheză manifestă nelinişte în legătură cu nota guvernului sovietic, temîndu-se de efectul pe care această notă ar putea să-l aibă asupra atitudinii Adunării Naţionale franceze. Într-o corespondenţă din Paris, ziarul „Messaggero" scrie că nota „a găsit răsunet în parlamentul francez... Unii comentatori consideră că hotărîrea comisiei pentru apărarea naţională trebuie pusă în legătură cu această notă.

Dr. O. Troianescu, campion de şah al R.P.R. pe 1954

Ultima rundă a campionatului republican de şah disputată ieri după amiază în aula Bibliotecii Centrale Universitare a fost urmărită cu viu interes de un public foarte numeros.

Prima partidă terminată a fost aceea dintre Ivan Halic şi Eugen Costea, — care s-a dat remiză după 22 mutări. Cu acelaşi rezultat s-a încheiat partida dintre maestrul internaţional dr. Octav Troianescu şi Sergiu Samarian, după 25 mutări şi aceea dintre maestrul internaţional Ion Bălănel şi Mihai Rădulescu la mutarea 47.

Stanislau Caraczony l-a învins pe Theodor Ghiţescu prin atac de mat la mutarea 19. Iuliu Szabo în întîlnirea cu Corvin Radovici, în urma jocului inexact al partenerului său, a cîştigat calitatea şi un pion, obligîndu-l pe Radovici să se recunoască învins la mutarea 36.

Maestrul sportului Gh. Alexandrescu a obţinut uşor victoria în faţa lui Osias Weismann care a prelungit inutil jocul pînă la mutarea 38. În întîlnirea cu Gh. Mititelu, Bela Soos după ce a cîştigat un pion a trecut la un atac prematur care s-a soldat cu pierderea calităţii. În continuare, Mititelu înapoiază calitatea pentru a intra într-un final de turnuri avantajos, pe care însă nu l-a putut cîştiga făcînd remiză la mutarea 59.

Drimer în partida cu Edgar Nacht a obţinut victoria după 43 mutări. Petre Seimeanu în întîlnirea cu maestrul sportului V. Ciocîltea a obţinut din deschidere o poziţie avantajoasă reuşind să cîştige un pion. În continuare, el a atacat energic, iar la momentul oportun a sacrificat un turn punîndu-şi partenerul în faţa matului inevitabil. La mutarea 42, Ciocîltea a cedat.

Carol Partoş cu toate manevrele întreprinse în partida cu Mihai Suta nu a obţinut decît remiză la mutarea 34. După terminarea partidelor a urmat festivitatea de închidere a campionatului înmînîndu-se medalia şi tricoul de campion dr. O. Troianescu care a devenit astfel campion republican pe anul 1954, totalizînd 14 puncte şi jumătate, din 19 posibile. Celelalte locuri au fost ocupate astfel: 2) Eugen Costea cu 13 şi jumătate puncte; 3) Ion Bălănel 13 puncte; 4) Petre Seimeanu cu 12 puncte şi jumătate; 5—6) Bela Soos şi Gh. Alexandrescu 12 puncte; 7—8) Gh. Mititelu, Victor Ciocîltea 10 puncte şi jumătate; 9) Mihai Suta, 10 puncte; 10—12) Mihai Rădulescu, Ivan Halic şi Dolfi Drimer 9 şi jumătate puncte; 13) Teodor Ghiţescu 8 şi jumătate puncte; 14—15) Corvin Radovici şi Carol Partoş. 8 puncte; 16—17) Edgar Nacht şi Iuliu Szabo cu 7 şi jumătate puncte; 18) Sergiu Samarian cu 6 şi jumătate puncte; 19) Caraczony cu 4 puncte; 20) Weismann cu 2 puncte.

PAUL DIACONESCU

Scrisoarea adresată lui Antonin Zapotocky de către C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia

PRAGA 18 (Agerpres). — Ceteka transmite: Comitetul Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia a adresat o scrisoare de felicitări preşedintelui Republicii Cehoslovace, Antonin Zapotocky, care la 19 decembrie împlineşte 70 de ani. În scrisoare se spune printre altele:

„Vă felicităm ca fiu credincios al clasei noastre muncitoare, ca un vajnic luptător pentru drepturile oamenilor muncii, ca un curajos organizator al noii vieţi fericite a popoarelor noastre.

Vă felicităm ca unul din membrii fondatori şi cei mai de seamă creatori ai Partidului Comunist din Cehoslovacia.

Viaţa dvs. bogată şi rodnică este un simbol al drumului de luptă al propriului nostru partid, a cărui istorie glorioasă este indisolubil legată de numele dvs".

În continuare, scrisoarea aminteşte contribuţia lui Antonin Zapotocky la munca de partid şi spune în încheiere: „În urma hotărîrilor luate la cel de al X-lea Congres al partidului, milioane de muncitori, ţărani muncitori şi intelectualitatea muncitoare continuă să îndeplinească mărete le sarcini legate de construirea socialismului în ţara noastră. Ei se străduiesc să ridice necontenit productivitatea muncii şi să asigure ridicarea nivelului material şi cultural de trai al întregului popor. Aceasta este calea pe care aţi indicat-o întotdeauna poporului muncitor ca singura şi cea mai justă".

„Avem cel mai adînc respect pentru activitatea dvs. de conducător înţelept, care are legături adînci cu poporul său, care ştie cum să-l însufleţească şi să-l mobilizeze la îndeplinirea celor mai grele sarcini".

„Sîntem convinşi că exprimăm gîndurile şi sentimentele întregului nostru popor muncitor atunci cînd vă dorim, iubite tovarăşe Zapotocky, multă sănătate şi putere de a continua munca dvs. creatoare în anii ce vin, pentru republică şi pentru binele poporului său".

Sesiunea Consiliului Uniunii Atlanticului de Nord

PARIS 18 (Agerpres). — TASS transmite: Sesiunea Consiliului Uniunii Atlanticului de Nord (N.A.T.O.), care s-a deschis la 17 decembrie la palatul Chaillot şi-a încheiat în mod practic lucrările. În dimineaţa zilei de 18 decembrie a avut loc şedinţa de închidere, în urma căreia a fost dat publicităţii un comunicat.

În comunicat se arată că Consiliul N.A.T.O. a aprobat raportul Comitetului militar care va servi drept bază pentru elaborarea planurilor şi măsurilor militare desfăşurate în ţările ce fac parte din acest bloc militar.

Autorii comunicatului au încercat din nou să justifice politica de cursă a înarmărilor şi de pregătire a unui nou război prin raţionamente privitoare la „creşterea continuă a puterii militare a U.R.S.S." şi prin afirmaţii mincinoase potrivit cărora forţa U.R.S.S. ar reprezenta un „pericol" pentru puterile occidentale.

Din comunicat reese că reprezentanţii ţărilor occidentale şi în primul rînd ai S.U.A., Angliei şi Franţei, au hotărît să obţină ratificarea de către parlamente a acordurilor de la Londra şi Paris referitoare la reînarmarea Germaniei occidentale şi să continue să desfăşoare faţă de Uniunea Sovietică o politică de pe „poziţii de forţă".

După cum menţionează presa pentru 18 decembrie a fost fixată o nouă consfătuire între Eden, Dulles şi Mendès-France în vederea examinării a trei chestiuni: ratificarea acordurilor de la Paris, relaţiile între răsărit şi apus şi situaţia din Indochina.

Inchiderea celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 decembrie a avut loc şedinţa plenară de închidere a celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U.

Adunarea Generală a aprobat o serie de recomandări ale Comitetului pentru problemele sociale, umanitare şi culturale.

După aceea, Adunarea Generală a trecut la discutarea raportului Comitetului Politic Special în problema acţiunilor agresive împotriva R. P. Chineze şi a răsunderii ce revine pentru aceste acţiuni flotei maritime militare a S.U.A.

Adunarea Generală a respins cu majoritate de voturi propunerea delegaţiei sovietice, îndreptată spre încetarea acţiunilor agresive ale S.U.A. împotriva R. P. Chineze şi spre slăbirea încordării în Extremul Orient.

După aceea, Adunarea a trecut la examinarea problemei cu privire la încălcarea libertăţii de navigaţie în zona mărilor Chinei şi a rezoluţiei impuse de delegaţia S.U.A. Comitetului Politic Special. Luînd cuvîntul în această problemă, reprezentantul U.R.S.S., A. A. Sobolev, a declarat că după părerea delegaţiei Uniunii Sovietice, Adunarea Generală ar putea să adopte o hotărîre corespunzătoare în problema discutată, în forma propusă de delegaţia Siriei. Delegaţia Uniunii Sovietice, a declarat în încheiere Sobolev, condamnă cu hotărîre încercările de a justifica pirateria. Rezoluţia americană a fost adoptată cu majoritate de voturi.

În continuare, Adunarea Generală a aprobat, rezoluţiile Comitetului Politic în problemele marocană şi tunisiană.

Au fost de asemenea aprobate rezoluţiile Comitetului pentru problemele administrative şi bugetare privind secretariatul O.N.U. şi personalul său, unele probleme bugetare, inclusiv suma destinată finanţării sărbătoririi aniversării a zece ani de existenţă a O.N.U.

După ce ordinea de zi a Adunării Generale a fost epuizată, preşedintele Adunării, Van Kleffens, a declarat închisă cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

In cîteva rînduri

● *La 18 decembrie, Prezidiul Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. a emis un decret prin care se fixează ziua de 27 februarie 1955 ca dată pentru organizarea alegerilor pentru Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. şi pentru Sovietele de deputaţi ai oamenilor muncii de ţinut, regionale, de districte, raionale, orăşeneşti, săteşti şi de aşezări din R.S.F.S.R.*

● *La 17 decembrie a sosit la Delhi preşedintele Iugoslaviei, Tito. La gară el a fost întîmpinat de preşedintele Indiei, Radjendra Prasad şi de primul ministru Nehru.*

● *La 17 decembrie, comisia financiară a Adunării Naţionale franceze s-a pronunţat împotriva ratificării acordurilor de la Paris şi Londra, cu privire la reînarmarea Germaniei occidentale. Comisia a adoptat cu 18 voturi contra 10 şi 11 abţineri, raportul care se pronunţă împotriva ratificării.*

● *Luînd cuvîntul la o întrunire a partidului „blocul pe întreaga Germanie", Oberländer, ministru în guvernul de la Bonn s-a pronunţat în favoarea ratificării acordurilor de la Paris, inclusiv a acordului saarez. „Trebuie să acceptăm acordul saarez, a declarat Oberländer, pentru că primim în schimb 500.000 soldaţi. Dar în afară de cele 12 divizii, noi vom mai avea nevoie de încă 60 divizii de rezervă. În felul acesta vom avea în curînd 2 milioane soldaţi şi vom putea folosi atunci alt ton faţă de Franţa. Peste 2—3 ani va fi posibil să redobîndim Saar-ul".*

● *După cum transmite corespondentul agenţiei United Press, purtătorul de cuvînt al Casei Albe a anunţat că Nelson Rockefeller, coproprietarul marelui concern petrolifer american „Standard Oil of New-Jersey" care este adeptul celui mai agresiv curs al politicii externe americane, a fost numit „consilier special al preşedintelui Eisenhower pentru problemele strategiei războiului rece şi politicii externe"*

● *La pavilioanele studioului cinematografic din Odesa se turnează primul film artistic muzical moldovenesc „Cîntecele moldoveneşti".*

● *La 9 decembrie adunarea legislativă a statului Sao-Paolo a sprijinit cu o majoritate covîrşitoare de voturi propunerea unor deputaţi ca guvernul brazilian să stabilească relaţii cu U.R.S.S., Republica Populară Chineză şi cu celelalte ţări de democraţie populară.*

SPECTACOLE

TEATRE: **Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.** — orele 10.30: Cio Cio-san; orele 19.30: Rusalka; **Naţional I. L. Caragiale** (sala Comedia) — orele 10: Cei din Dangaard; orele 15: Floarea purpurie; orele 19.30: Revizorul; **Naţional I. L. Caragiale** (sala Studio) orele 10: Viaţă nouă; orele 15: Liceenii; orele 19.30: Platon Crecet; **Armatei** (sala Magheru) orele 10: Maşenca (A); orele 15: Avarul; orele 19.30: Maşenca (A); **Armatei** (sala din cal. 13 Septembrie) orele 10: Vlaicu Vodă; orele 19.30: Cîntec despre marinarii Mării Negre; **Municipal** — orele 15: Visul unei nopţi de vară; orele 19.30: Lumina de la Ulmi; **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti) orele 10: Slugă la doi stăpîni; orele 15: Vinovaţi fără vină; orele 19.30: Titanic vals; **Tineretului** — orele 10: Drumul soarelui; orele 19.30: Drumul Soarelui; **Teatrul Evreesc de Stat** (b-dul. Republicii 21) orele 20: Cu sare şi piper: **Operetă** — orele 10.30: Lăsaţi-mă să cînt; orele 19.30: Ana Lugojana; **Studioul actorului de film „C. Nottara"** — orele 19.30: Mici burghezi; **Ansamblul de estradă al R.P.R.** (cal. Victoriei 33-35) orele 11: Miniaturi pe portativ; orele 15: Fără mănuşi; orele 20.15: Concert de muzică uşoară romînească dirijat de H. Mălănescu; **Ansamblul de estradă al R.P.R.** (sala din str. Al. Popov 23) orele 19,30: Magazin de stat; **Ţăndărică** (sala Baruh Berea) orele 11: Cîscănelul; orele 16: Bălatul şi vîntul; orele 20: Umor pe sfori; **Teatrul Armatei** (ansamblul de păpuşi (sala Modern) orele 10: Capra cu trei iezi; orele 16.30: Iepuraşul îngîmfat. **Echipa artistică a C.C.A.** (str. Uranus 6) orele 19.30: Cu cîntec înainte; **Teatrul de amatori C.F.R.** — orele 19.30: ...„escu"; **Circul de Stat** — orele 20: Primul spectacol.

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu:** Cei trei muşchetari; **Republica, Bucureşti:** De doi bani speranţă; **Înfrăţirea între popoare, Elena Pavel, Moşilor:** Epava din largul mării; **Timpuri Noi:** Oaspeţi dragi din China nouă; **Pionieria Nr. 7;** Vulpoiul vopsit; **Lumina, Victoria, 23 August:** Caut o nevastă; **Arta:** Julius Fucik; **Vineri 13; Popular:** Într-un port îndepărtat; **Maxim Gorki:** Ludwig van Beethoven; **Vasile Roaită, Gh. Doja, Libertăţii:** Primăvara pe ghiaţă; **M. Eminescu:** Marile speranţe.

SĂPTĂMÎNA INTERNAŢIONALĂ

J. F. Dulles a sosit în Europa Occidentală pentru... ultimul retuş...

Ingroparea ultimelor libertăţi

MENDES-FRANCE — Există momente, — madame — cînd trebuie să poţi fi la... înălţime !!

Sforile marionetei din Taivan

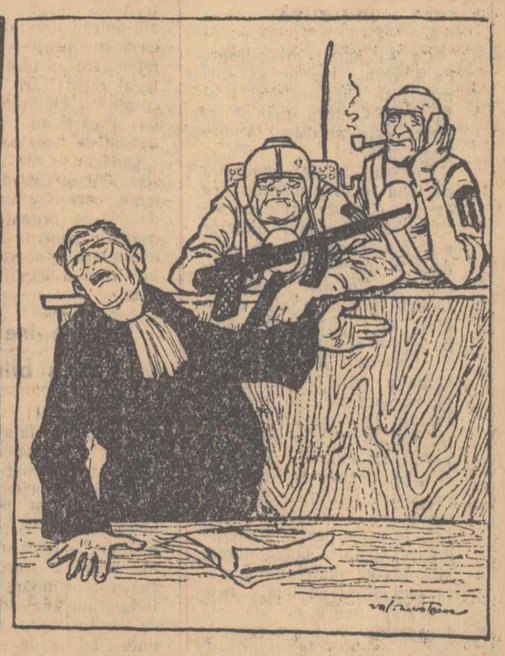

AVOCATUL SPIONILOR LA O.N.U. — Aceşti onorabili gentlemeni au plecat ca simpli călători pe bordul unui avion civil...

Desene de VAL MUNTEANU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Piaţa Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
Cl. 3176